

VI. évf. 6-7. szám

2016. június-július

KEMLIB

Komárom-Esztergom megyei könyvtárszakmai folyóirat
(A Téka Téma utódja)

<http://kemlib.jamk.hu>
kemlib@jamk.hu

Kiadja a József Attila Megyei és Városi Könyvtár

2800 Tatabánya, Fő tér 2. **Felelős kiadó** dr. Voit Pál igazgató

Felelős szerkesztő: Szilassi Andrea. **Rovatvezetők:**

Erősné Suller Ildikó, dr. Horváth Géza, Feketsné Kisvarga Anita, Kissné Anda Klára, Mikolasek Zsófia,
Nagy Edit, Szilassi Andrea.

Design: Török Csaba. **Műszaki szerkesztés:** Szilassi Andrea

ISSN 2062-5782

TARTALOM

Megyei körkép

<i>Fábián Ildikó (Tatabánya)</i>	
Szakmai elismerések a JAMK-ban	4. oldal
<i>Kissné Anda Klára (Tatabánya)</i>	
Amatőr versírók – Profi versek	4-6. oldal
<i>Tarjánné Tihanyi Tímea (Tatabánya)</i>	
Versek képekben – Fotópályázat	7. oldal
<i>Kissné Anda Klára (Tatabánya)</i>	
Vendégünk volt Benkő Péter színművész	8-9. oldal
<i>Nász János (Tatabánya)</i>	
Környezetvédelmi világnapon a JAMK	9-10. oldal
<i>Sári Alíz Imola (Tatabánya)</i>	
Osho szívcsakra meditáció a könyvtárban	10-12. oldal
<i>Csombor Erzsébet (Esztergom)</i>	
Könyvtári beszélgetés Stoffán Györggyel Zadravec Istvánról	13-14. oldal
<i>Csombor Erzsébet – Kovátsné Várady Eszter (Esztergom)</i>	
Ablakok a múltra – Spóner Hajnalka fotográfus kiállítása	14-15. oldal

Mi történt a KSZR háza táján?

<i>Fink Noémi – Szilassi Andrea (Tatabánya)</i>	
Falunap roadshow 2016.	16-18. oldal
<i>Mikolasek Zsófia (Tatabánya)</i>	
Varázslények, csodalények Bajnán.....	18-20. oldal
<i>Erdősné Csík Katalin (Bajna)</i>	
Jutalomkirándulás Oroszkára, a Hadtörténeti Múzeumba.	20. oldal
<i>Mikolasek Zsófia (Tatabánya)</i>	
KSZR Műhelynapok Kecskeméten	21. oldal
<i>Varga Orsolya (Mocsa)</i>	
Könyvtári rendezvényeinkről	22. oldal

Kitekintő

Kristófné Szabó Szerafina (Tata)

Találkozás Manon Moreauval Tatán 23-24. oldal

Szilassi Andrea (Tatabánya)

Tajvani képek és szlovákiai népművészet a Tatabányai Múzeumban 25-26. oldal

Nász János (Tatabánya)

A „Kertész leszek!” sorozat májusi programjáról: Fenntartható falvak 26-28. oldal

Fink Noémi (Tatabánya)

Futóversenyen a JAMK csapata 28-29. oldal

Szilassi Andrea (Tatabánya)

Kulturális program a budapesti EzüstNet Egyesülettel 29. oldal

Gyereksarok

Molnár Tímea – Takács Tímea (Oroszlány)

Kalandozó tábor 30. oldal

Szlezákné Molnár Katalin (Oroszlány)

Élménygyűjtés sajtkukac módra 31-32. oldal

Honismeret, helyismeret

Kissné Anda Klára (Tatabánya)

B. Stenge Csaba könyvbemutatója 33-34. oldal

Óvári Zsuzsanna (Lábatlan)

Honismereti akadémia és molnárfecskék 35-36. oldal

Egyesületi élet

Kissné Anda Klára (Tatabánya)

Küldöttközgyűlés után, Vándorgyűlés előtt 37-40. oldal

Kristófné Szabó Szerafina (Tata) – Kissné Anda Klára (Tatabánya)

A Felvidéken jártak az MKE KEMSZ tagjai 40-42. oldal

Megyénk könyvtárai a sajtóban

Nagy Edit (Tatabánya)

2016. májusi újságmegjelenések..... 43-46. oldal

Szakmai elismerések a JAMK-ban

FÁBIÁN ILDIKÓ

A József Attila Megyei és Városi Könyvtár igazgatója idén a következő munkatársakat részesítette elismerésben:

Az új feladatok megoldásában, a könyvtár és az olvasók érdekében végzett szakmai és társadalmi tevékenységéért „**A megyei könyvtárért**” díjat **KISSNÉ ANDA KLÁRA** kapja.

Az új kihívások befogadásával, a megyére kiterjedő csoportos gyermekfoglalkozásokkal, az olvasóvá nevelés terén végzett magas színvonalú szakmai munkájáért **SZERENCSI EDINA** részére **Igazgatói elismerő oklevelet** adományoz.

Az időszaki kiadványok gépi kezelése és az újdonságok bevezetése terén tanúsított nyitottságáért, valamint az olvasószolgálatban végzett sok éves, pontos szakmai munkájáért **MÉSZÁROS LÁSZLÓNÉ** részére **Igazgatói elismerő oklevelet** adományoz.

Amatőr versírók - profi versek

KISSNÉ ANDA KLÁRA

Új kezdeményezésbe fogott a József Attila Megyei és Városi Könyvtár. Az elégedetlenkedők hangját meghallva többen úgy gondolták a könyvtárban, hogy lehetőséget kell kínálni azoknak a verselőknek, akik szeretnék magukat a nyilvánosság előtt megméretetni. A lehető legszélesebb korosztályban gondolkodva amatőr költőknek kiírt pályázatot Komárom-Esztergom megyében hirdették meg – stílusosan a Magyar költészet napján, 2016. április 11-én. Fővédnökséget *Turainé John Katalin* alpolgármester vállalt.

*Turainé John Katalin*ról Nagy Ádám készítette a fotót.

Nem volt tematikai megkötés. Leginkább a természet, a szerelem, az életérzések, a szépség és az elmúlás ihlette költemények mellett akadt néhány istenes és bányászvers is. Nyomtatásban még meg nem jelent alkotást lehetett beküldeni. Így azok, akiknek például magánkiadásban volt már lehetőségük kötetet kiadni, vagy abból

kimaradt, vagy erre az alkalomra írt verssel jelentkezhetek.

Rendkívül változatos formában áradtak a friss vagy néhány éve már fiókban lapuló művek. E-mailbe írt szöveg, Word és PDF dokumentumok, amelyek terjedelme 4–5 sortól háromoldalasig terjedt. Páros rímtől az időmértékesig formázva, és a legkülönbélebb jellegéssel ellátva. Majdnem mindenki kihasználta a maximálisan beküldhető 3 darabszámot.

A 14–19 év közöttiek arányaiban kevesebb verset küldtek be, a legfiatalabb, egy 15 éves pályázó a díjazottak közé is bekerült. A 19 év feletti kategória legidősebb pályázója 86 éves volt.

A hetven pályázó 183 verséből 179-et tudott értékelni a szakmai zsűri, melynek tagjai között *Szilvási Csaba* költő, *Bárdos Virág* pedagógus, *Mikolasek Zsófia* osztályvezető könyvtáros tett eleget a felkérésnek, a zsűri elnökeként *Téri Sándor* színművészt megválasztva.

Voit Pál igazgató köszönti a megjelenteket.

Fotó: Nagy Ádám

A zsűri felé jeligével és a díjkategóriák miatt életkorral továbbított alkotások elbírálásánál fő szempontként az eredetiség és a „szellem” esett latba.

A döntési folyamatot hosszas vita kísérte. Minden zsűritag kategóriánként a számára legszebb, legértékesebbnek tartott versek címeivel érkezett az utolsó egyeztetésre. Nem minden hév nélkül, pro és kontra érvek csaptak össze. Voltak versek, amelyek több zsűritag

listáján is szerepeltek, aztán kerültek be újak a helyükre. Értelmező felolvasás, tagolt szavalatokban keresték a költői képek mögött rejlő tartalmat, a nem ritkán megindító és a kereteket szétfeszítő érzelmek indíttatását, okozatát – ahogy abból ízelítőt adott *Téri Sándor* az eredményhirdetés alatt, kiragadva azt a néhány momentumot a végül díjazott versekből, ami az adott helyezést indokolta.

Téri Sándor színművész, a zsűri elnöke. Fotó: Nagy Ádám

A díjkiosztó ünnepség, amely részét képezte a József Attila Megyei és Városi Könyvtár 87. ünnepi könyvheti programjainak, teltház előtt zajlott. Az izgatott pályázók, a kísérő szülők és hozzátartozók tömött sorokban várták az eredményeket.

Június 6-án *dr. Voit Pál*, a megyei könyvtár igazgatója nyitotta meg a rendezvényt, majd *Turainé John Katalin* alpolgármester köszöntötte a pályázókat és a résztvevőket. *Kissné Anda Klára* osztályvezető a pályázat szervezőjeként moderálta az eredményhirdetést. A legszebb tíz vers saját, illetve *Földesi Zsófia* és *Szekeres Ádám*, az Árpád Gimnázium diákjainak szavalatában hangozott el. Minden verset a zsűrielnök rövid értékelése, és az adott költő megszólalása követett a benyomások helytállóságáról. A program végén a zsűri részéről *Szilvási Csabától* hallhattak zárszót a jelenlévők.

A 19 év alattiak között első helyezést ért el *Horváth Szonja* a „*Viasz*”, másodikat *Gerlei Dávid* „*Isten*”, harmadikat *Kovács-Makai Réka* *Elfrida* „*Így múltunk el csendesen*” címmel

beküldött költeménye. A 19 év feletti kategóriában első helyezést *Taizs Gergő* „Emlék-ez-és-fásli”, második helyezést *Kiss Ágnes* „Csaló”, harmadikat pedig *Tankó-Köllő Krisztina* „Hit nélkül” című verse nyerte el.

Hajba Tamás különdíjas. Fotó: Nagy Ádám

Kategóriánként az első három helyezett 20–25–30 ezer forint értékű könyvjutalomban részesült a tatabányai Alexandra Könyvárúháza, a Libri könyvesbolt, az Új Forrás Kiadó Nonprofit Kft. és a József Attila Megyei és Városi Könyvtár felajánlásának köszönhetően. Különdíjat *Hajba Tamás* kapott a „Csak egy pont” című versével. Díját *Turainé John Katalin* ajánlotta fel.

Az eredményhirdetés műsorához összeállított legszebb tíz vers között hangzott még el *Horváth Szonja* saját előadásában az „Egyszer”, *Földesi Zsófia* előadásában pedig *Kiss Ágnes* „Szakítás” és *M. Tóth Sándor* a „Hajléktalan dala” címmel beküldött versei. Utóbbi a legjobb tízbe kerülés okán szintén könyvjutalomban részesült.

Ahogy *Téri Sándor* az eredményhirdetés során elmondta, a nehezen egyeztetett és szubjektív döntések akár más eredményekre is vezethettek volna. Ám még a csalódottan távozóknak is el kellett ismerniük, hogy színvonalas, megérdemelten jutalmazott versek kerültek ide előtérbe. Azt azonban már most látjuk, hogy a kétéves periodicitással tervezett megyei amatőr vers kiírások több, legalább egy 50 év feletti külön díjkategóriát is igényelnek majd.

Taizs Gergő: Emlék-ez-és-fásli

*A köztünk lévő hágcsót megmászó pásztoróra
mutatóján matatva tekergek*

*Visszafele, hogy el ne feledjem rejtekhelyem. Testet ölt e
rest, testet öltő*

*Magány, vágányzárt fial s elinal összecsukló hajnalán
az egyszeregy talány.*

*Talán - gondolom kellettlen - a vérlázító terpeszben, amit
bemutattál,*

*Mikor vitorlád olyan szelet fogott, hogy incselkedőn
tornyosodott*

*Főlnék a kéjfödém, talán ott bomlott meg az akkor épp
ép épület, veled*

*S nem nélkülüed. Ó, hogy az a bizonyos bizony most mért
nem ver rád*

*Egy jó izmost! Hiszen kesergő áldomást színlelve még
egy színt*

*Leltem tebenned. Nos, ami sok az sok, bár nem kamatos
a komótos lépcsőfok,*

*De lejt e delej út, ordításom visszhang a kövezett kút
peremén, én, én. És közben,*

*Harmatos mélytenger-börtönben, annak is a fenekén
feketén fekszik,*

*Mert a szarvait ugye visszametszik, a feledésbe merült
faltörő kos, kit korábban*

*Karban és kordában tartott sok önjelölt önjelt ölt
kísokos. Fekszik furán,*

*Méricskéli az elfolyó időt, s ha néha léha horgára akad,
visszadobja, mert*

Nagy falat, a halat.

Versek képekben - fotópályázat

TARJÁNNÉ TIHANYI TÍMEA

A József Attila Megyei és Városi Könyvtár Bánhidai Fiókkönyvtára a fenti címmel hirdetett fotópályázatot 7 hónapra szólóan 2015. október 1-én. Két kategóriában pályázhattak 7-19 éves fiatalok. A hónapokon át tartó megmérettetés során minden hó elején egy-egy vers jelent meg a könyvtárunk honlapján, melyhez kapcsolódóan vártuk a fiatal alkotók vers ihlette képeit. A pályázat 2016. április 30-án zárult le, melyre 133 alkotás érkezett hazai és határon túli alkotóktól. A beérkezett fotók felkerültek könyvtárunk honlapjára, melyek közül szavazással döntöttük el, hogy ki nyerje el a közönség különdíját. A beérkezett műveket szakmai zsűri értékelt, kategóriánként 3-3 színvonalas fotót díjazva. A legjobb 40 alkotásból a Kép - Szín - Tér Fotóművészeti Műhely Közhasznú Egyesület közreműködésével kiállítást rendeztünk, melyet 2016. június 13-tól július 1-ig tekinthettek meg az érdeklődők a bánhidai Puskin Művelődési Házban.

Miután Ablonczy Dánielné megnyitotta az eseményt,
Dallos István értékelt a pályamunkákat.

Fotó: Nagy Ádám

Kiállításunkat, 2016. június 13-án dr. Voit Pál könyvtárigazgató köszöntő szavait követően Ablonczy Dánielné önkormányzati képviselő nyitotta meg, elismerően szólva a művelődési ház és a könyvtár családi programjairól. A beérkezett pályamunkák értékelésének szempontjairól, a versek és fotók metaforikus

jelentéséről, kapcsolatáról Dallos István fotóművész tartott előadást. A díjak átadása előtt a Bánhidai Jókai Mór Általános Iskola diákjai tolmácsolásában elhangzottak az alkotásokat ihlető versek. Kategóriánként 3-3 helyezést, egy közönségszavazás díj, valamint két kollektív díj került átadásra, mely utóbbit a legtöbb színvonalas alkotást beküldő pályázó számára ítélte oda a zsűri.

Dubiel Mercedes Anna: Jégbe zárva
A pályázat versei és fotói megtekinthetők itt:
<http://www.jamk.hu/fotopalyazat/view.php>

A gyönyörű fotók, a versek színes világa szemmel láthatólag egyaránt kellemes időtöltést biztosított látogatóink számára. Reméljük, hogy kezdeményezésünk a jövőben még több fiatal és felnőttet készít arra, hogy a természet fotózása mellett a versek bensőséges világába is kiránduljanak, megtalálva bennük a szépséget, kreatív ötletet és harmóniát.

Díjazottak és alkotásaik:

<http://www.jamk.hu/?q=hu/2016fotopalyazat>

7-14 éves kategória:

- I. helyezett: Dubiel Mercedes Anna
- II. helyezett: Gábos Orsolya
- III. helyezett: Török Ignác Bálint

14-19 éves kategória:

- I. helyezett: Szita Júlia
- II. helyezett: Baráth Hanna
- III. helyezett: Mertl Martin

Kollektív díj:

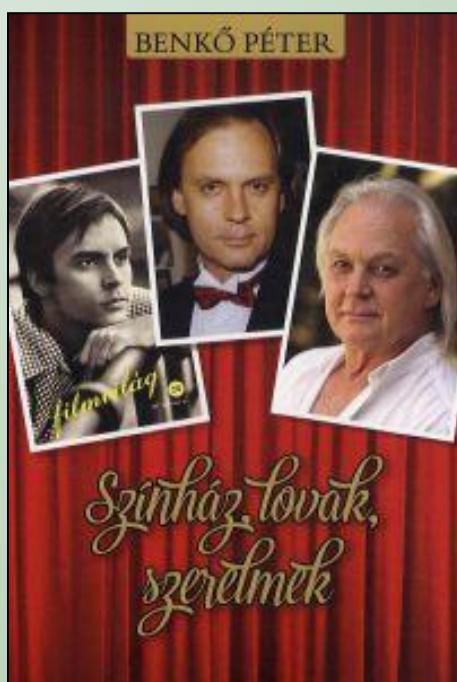
- 7-14 éves kategória: Dubiel Mercedes Anna
- 14-19 éves kategória: Szita Júlia

Közönségszavazás díj: Barsi József Kristóf

Vendégünk volt Benkő Péter színművész

KISSNÉ ANDA KLÁRA

2016. június 4-én már az idei, 87. ünnepi könyvhét jegyében láttuk vendégül *Benkő Pétert*, aki az egyik legszexibbnek tartott hazai férfiszínész. Beszélgetőtársa a könyvbemutatón *Mikolasek Zsófia* osztályvezető volt. Többek között az „Egri csillagok”, „A koppányi aga testamentuma” filmhőse, a színpadon Shakespeare Lőrinc barátja, vagy éppen Lázár Ervin Mikkamakkája most új arcát mutatta meg a jelenlévőknek. A **Színház, lovak, szerelmek** címmel most megjelent könyve az első, amellyel közönség elé lépett a Jászai Mari-díjjal kétszeresen, a Turay Ida Színtársulat „Az utolsó hősszerelmes” díjával és a Turay Ida Vándordíjjal kitüntetett, ma is sármos férfiú.

A végtelenül közvetlen, meghitt beszélgetés során bevallotta, hogy az íráshoz terápiaaként fogott hozzá. A betegség ellen, etapokban írja ki magából gondolatait és emlékeit – mégpedig hagyományos módon, kockásfüzetet ragadva. A számítástechnika és a modern kütyük világával nem tud azonosulni, a foglalkozásából adódó állandó kitarulkozás mellett pedig a közösségi felületek pillanatnyi benyomásainak, megítélésének nem hajlandó kitenni magát.

Bár elsősorban a könyv adott apropót a találkozóra, nem maradhatott el, hogy eddigi pályafutásáról, a versmondáshoz való viszonyáról, kapcsolatairól, a színészbarátokról faggassuk. Mint mondta, gyerekkora óta vonzódik az emberekhez, az emberi kapcsolatokhoz. A beleérzés képessége számára valami erőteljesebb, ösztönszerű, csak Petőfi soraival kifejezhető: „*Sors, nyiss nekem tért, hadd tehessenek, Az emberiségért valamit!*”. Emiatt, ha nem színész, hát talán orvos lett volna.

A versmondáshoz is ez a képesség kell, s bár gyönyörűen szaval, mégis az emberiség elleni büntettnek tartja azt. Miért? Mert szerinte a versek valóságalapja veszítheti el így az értelmét. Minden vers – ahogy a szerepek is – egy-egy szituáció, amelyben a színész csak közvetítő lehet az élet színpadán Isten – szerző – színész – néző négyzetében. Egy színésznek nem a szereplésvágygal kell azonosulnia, hanem azzal, hogy mit akar megmutatni, és azt megtudja-e mutatni. A „Vers mindenkinek” állandó szereplője versmondóként *Koltay Gergellyel* dolgozott együtt, aki a megfelelő zenei aláfestésről gondoskodott. Hogy nem hallhatjuk CD-n, annak a műfaj iránti kereslet megszűnése az oka.

Színész édesapja, *Benkő Gyula* soha nem látta el tanácsokkal, inkább csak a személyiségére hatott. A főiskolai felvételt Rimbaud-verssel jelentkezett, és rögtön felvették. Visszatekintve elégedett, nyugodt. Régi szerepeit ma is úgy játszaná el, mint akkor. Ma tanfolyamot, tréninget vezet a lámpaláz leküzdésére szituációs gyakorlatokkal. Színpadra csak ritkán áll, **Magyarok a Kárpát-medencében** címmel játszik. Az önálló esteket magamutogatásnak tartja. Fia már más pályát választott. Szerencésnek tartja magát, hogy soha senkivel nem volt rossz viszonya. A színészpálya sajátossága, hogy a család és az öltöző közt megosztva élte életét, a színház beszipantja, kihasználja az embert. A barátok is a színésztársak közül kerültek ki. Ezek a bartáságok megmaradtak akkor is, ha másik

társulathoz kerülve évtizedekig nem volt személyes kapcsolat és kommunikáció. Mint mondta, nyugdíjasként 10–15 év után is ott folytatják a beszélgetést, ahol abba hagyták.

Benkő Péterrel Mikolasek Zsófia beszélgetett.

Fotó: Kissné Anda Klára

A hallgatóság kérdéseire válaszolva megosztotta véleményét az alternatív színházról, a mai színházi előadások szabadosságáról. Egyöntetűen érzékeljük, hogy megváltozott a színház. Nem volt idegen a színházi előadások megújítása a Shakespeare-i hagyományokat követő Angliában sem, a rendező „lefaraghat” és egyszerűsíthet, hogy közelebb hozzon egy darabot a közönséghez, egy-egy csúnya szó pedig lehet a nyomatékosítás eszköze. A túlzó közönségesség azonban a fantáziatlanság és a tehetségtelenség jelei lehetnek.

A médiáról szólva a közönséggel egybevágó véleményként hangozott el, hogy láthatóan kivesztek a nagy egyéniségek. Óriási személyiség- és emberformáló hatása miatt még háttérzajként sem ajánlatos hallgatni a rádiót vagy a TV-t.

A ló! Nem maradhatott ki a beszélgetésből a lovakhoz való viszonya. Számára ez az állat megtettesíti a tapasztalatot, a sérülékenységet, a szellemet. Sebezhető és érzékeny, mint egy pillangó. Ösztönszerű imádattal közelít felé, a napi életben a lovakhoz való vonzódása az egyik legnagyobb öröme. Itt árulta el, hogy a könyv címét harmincegy évvel fiatalabb felesége adta. Hangoskönyvként is várható a megjelenése saját felolvasásában.

Költőink, többnyire Petőfi idézett soraitól szinte állandó emelkedett hangulatban nem mellőzte felhívni a figyelmet arra a mentőszolgálatra, amit a színházat, a költészet – és a könyvtárosság jelent. Mint minden, ami a szellemmel, gondolkodással, olvasással foglalkozik, ellenállóvá tesz a manipulációval szemben és érzékenyít. Vigyázni kell szép és árnyalt nyelvünkre! Ha valamit másképp csinálna, éppen ebből a bölcsességből fakad: jobban figyelne az élet dolgaira, az emberekre, a szellemre, s ezt mindenkitől kérte, – én pedig most megteszem, hogy továbbadom.

Környezetvédelmi világnapon a JAMK

NÁSZ JÁNOS

44 éve már annak, hogy az Egyesült Nemzetek Szövetsége Stockholmban az első globális környezetvédelmi tanácskozásán július 5-ét környezetvédelmi világnappá nyilvánította. Ennek jegyében találkoztak a Jubileum parkban a tatabányai önkormányzat és a Tatabánya Városi Szabadidősport Szövetség által szervezett rendezvényen a város szolgáltatói, közhasznú- és civil szervezetei.

A Jubileum park adott otthont a tatabányai környezetvédelmi világnapnak. Fotó: Kissné Anda Klára

Napjaink talán egyik legfontosabb kérdésköre a környezettudatosság. A környezetvédelem érdekében végzett helyi szintű feladatvállalás komoly kihívást jelent, és folyamatos megoldást igényel. Az idén 10. alkalommal megrendezett eseményen a lakosság, de elsősorban a felnövekvő generáció érzékenyítése volt a cél

környezetünk megóvása, a tudatos energiafelhasználás, az ökológiai gondolkodás iránt. Történt ez játékos formákban, elmét, testet megmozgatva, bizony néhol nem kis ügyességet követelve.

Könyvtárunk standja. Fotó: Nász János

A város szolgáltatói (T-SZOL, Vízmű stb.), a Vértesi Erdő Zrt., a Klímabarát Települések Szövetsége, a Zöld Sziget Kör Természetvizsgáló Közhasznú Egyesület, a Száz Völgy Természetvédelmi Egyesület, a Regélő Gerecse Hagyományörző Egyesület stb. mellett a József Attila Megyei és Városi Könyvtár is standot állított tevékenysége bemutatására és természetudatosító munkája megismertetésére. A könyvtár képviseletében *Nász János*, a könyvtár ökológiai referense és *Kissné Anda Klára* osztályvezető az életkori sajátosságokhoz igazodó, különböző nehézségi fokozatú feladványokkal várta az ide látogatókat. A főleg 8–12 éves kisiskolások többek között környezetvédelmi totókat töltöttek ki, és szókereső játékkal szerezhettek zsetonokat. A szülővel, nagyszülővel érkező kisebbek számára a legizgalmasabb és nagy koncentrációt igénylő feladat az volt, amikor egy játszótér grafikai ábrázolásában kellett megkeresni az „eldobott” hulladékokat. Természetesen az érdeklődők tájékozódhattak a könyvtár öko-tevékenységéről, szolgáltatásairól és a gyermekkönyvtár foglalkozásairól is. A helyes válaszokért, megoldásokért kapott jutalom zsetonokat a szolgáltatók által felajánlott ajándékokra lehetett beváltani. A rendezvény végén mindenki nyert a tombolasorsoláson, itt kerültek kiosztásra az értékeőbb tárgyak. A könyvtár dekoratív és

színvonalas, a természet és az emberiség kapcsolatáról szóló könyveket, színes könyvtámaszokat, könyvjelzőket és kirakókat ajánlott fel – melyek közül mindegyik gazdára lelt.

Elfogultság nélkül mondhatjuk, hogy a könyvtári stand az egyik leglátogatottabb volt: közel százan próbálták ki, hogy mennyire is vannak tisztában a környezetünk jelenlegi, nem éppen derűs állapotával, és hogy mit tehetnek akár személyes, akár családi szinten annak javítása érdekében.

Osho szívcsakra meditáció a könyvtárban

SÁRI ALIZ IMOLA

2016. május 30-án, hétfőn 17 órakor, a József Attila Megyei és Városi Könyvtárban a nyári szünet előtti utolsó Öko-estére került sor. Be kell, hogy valljam, mindnyájunkat meglepett ez a program, mert nem **Oshoról** és az ő meditációs technikájáról hallottunk egy hosszabb előadást, hanem valóban csináltunk egy Osho-féle szívcsakra meditációt. Mivel sokan nem igazán tudják, hogy ki volt Osho, csak a nevét ismerik – egy kis bemutatással kezdeném a cikket.

Osho.

A kép forrása: www.osho.com

Osho eredeti neve *Rajneesh Chandra Mohan Jain*. 1931. december 11-én született Kutchwada városában, Madhya Pradesh tartományában, India középső részén. Szüleit már kisgyermekkorukban összeadták, majd hamar

rájuk maradtak a háztartás és a kistestvérek nevelésének terhei.[1] Mikor Osho, mint az első gyermek megszületett, az anyai nagyszülőkre bízták neveltetését. Nagyszülei nem engedték, hogy a többi falubeli gyerekkel játsszon, ezért a házuk előtt lévő tó partján üldögélt, és élvezte a messze elnyúló víztükröt, a nyugalmat. Ezt az egyedülletet a nagyszülei is észrevették, emiatt ritkán szóltak hozzá: tisztelték szabadságát, így hát különösebb neveltetést nem kapott.[2]

Apai nagyapja halála után, Osho és nagyanyja Gadarwarába költöztek, ahol többek közt szülei is éltek. Itt kezdte el Osho az iskolai éveit. 1945-ben, mikor már 14 éves volt, hét napig várta saját halálát, ugyanis a horoszkópjában meg volt jósolva ez a tragikus eset, de végül nem következett be.[3]

Egyetemi évei alatt 1953. március 21-én történt Osho megvilágosodása, [4] amiről így nyilatkozik: „A megvilágosodás után semmi nem történik. Minden történés megáll, eltűnik. Az ember már csak léteik. Ez nem azt jelenti, hogy az élet megáll: a Nap továbbra is felkel, az éjjeli ég továbbra is tele van csillagokkal, a virágok is tovább illatoznak... minden megy tovább a maga útján. De belül nem történik semmi. Minden nyugodt és csendes marad. A megvilágosodás pillanatában véget ér az ember élettörténete.”[5]

1970-ben kezdte el kidolgozni az úgynevezett „Dinamikus-meditációt”. Felfedezte, hogy a mai „modern ember” tele van elfojtásokkal, és ahhoz, hogy el tudjon lazulni, egy katartikus állapot elérése kell. Erre azért van szükség, mert egyszerűen annyira felpörgeti magát az agy és a test, hogy kénytelen lesz kikapcsolni és teljes mértékben kizárni a külvilágot, csak önmagára koncentrálni. Osho, a 70-es évektől kezdve haláláig – 1990. január 19. – művelte a dinamikus-meditációt, és előadásokat tartott egész Indiában, továbbá Amerikában is. A botrányokkal teli amerikai élet után végül visszatért az indiai Púnába, ahol egy meditációs központot hozott létre a külvilágtól elszakadni vágyóknak. Ez a meditációs központ ma is

töretlen sikerrel működik, és öregbíti Osho szellemét.[6]

Az Öko-esten történt meditációt *Lutring Beatrix* mutatta be a megszeppent közönségnek, hiszen – mint fentebb említettem – ez nem az a fajta meditáció volt, ahogy azt elképzeltük; nem ültünk le és nem is kellett koncentrálni a légzésünkre. Mikor ez kiderült, hogy nem lesz semmiféle nagy monológ, hanem rögtön belevetettük magunkat a sűrűjébe, nagyon megijedtem, hogy kevesen fognak nekiállni a gyakorlatoknak. Szerencsére tévedtem.

Fotó: Sári Aliz Imola

A dinamikus-meditáción különböző egyszerű mozdulatokkal próbáltuk kikapcsolni az agyunkat úgy, hogy a mozdulatsorokra koncentráltunk. Háromféle mozgástechnikát gyakoroltunk, egyenként 15-15 percig, majd az utolsó 15 percben a háromféle mozdulatot végül egy nagy egészé állítottuk össze. Az előadás végén élménybeszámolót tartottunk: voltak olyan személyek, akik ezt az egészet nem értették; voltak, akiket öröm árasztott el; és voltak olyanok is, akik teljesen magukévá tudták tenni a technikát. Nyilván, ez most sokunknak nem sikerült, mivel túlságosan a mozdulatokra koncentráltunk és arra, hogy nagyjából egyszerre, továbbá ugyanúgy formáljuk a mozdulatsorokat. Természetesen azzal sincs semmi baj, ha a meditáció végén valaki kicsit ingerültebb, hiszen az agy mindig mindenre magyarázatot próbál keresni, de ha sokat gyakoroljuk, előbb-utóbb „ráérzünk az ízére”. Összességében ez a lényege a meditációnak, – függetlenül attól, hogy

dinamikus, vagy „hagyományos” – hogy lelkünk és testünk eggyé váljon, és egybeolvadjon az univerzummal.

Az Öko-estet köszönjük házigazdánkknak, *Nász Jánosnak*; a dinamikus-meditáció bemutatójának, *Lutring Beatrixnek*; továbbá lelki-segítőjének, egyben párjának, *Lengyel-Mór Gézának*.

Fotó: Sári Aliz Imola

Hivatkozások:

[1] Osho International Foundation: Osho. Egy provokatív misztikus önéletrajza. Budapest, Amarita Kiadó, 2005. 19. p.

[2] Osho International Foundation: Osho. Egy provokatív misztikus önéletrajza. Budapest, Amarita Kiadó, 2005. 20.-21. p.

[3] Osho International Foundation: Osho. Egy provokatív misztikus önéletrajza. Budapest, Amarita Kiadó, 2005. 299.-300. p.

[4] Osho International Foundation: Osho. Egy provokatív misztikus önéletrajza. Budapest, Amarita Kiadó, 2005. 300. p.

[5] Osho International Foundation: Osho. Egy provokatív misztikus önéletrajza., Budapest, Amarita Kiadó, 2005. 296 és 297. oldal közötti 21. kép.

[6] Osho International Foundation: Osho. Egy provokatív misztikus önéletrajza., Budapest, Amarita Kiadó, 2005. 304. p.

Az ábra forrása:

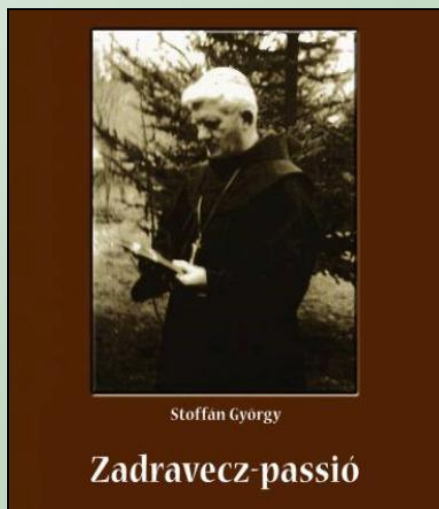
www.osho.com

Könyvtári beszélgetés Stoffán Györggyel Zadravecz Istvánról

CSOMBOR ERZSÉBET

A Könyvtári beszélgetések 2016. június 6-i vendége *Stoffán György* író, újságíró, egyháztörténet-kutató volt. Meghívását a Helischer József Városi Könyvtárba sokan szorgalmazták, hivatkozva arra, hogy idén jelent meg **Zadravecz-passió** című könyvének második kiadása. A beszélgetést *Bánhidy Vajk* moderálta.

A szerző Budapesten született. Középiskoláit a Szentendrei Ferences Gimnáziumban kezdte. Sok szállal kötődött ehhez a renchez, hiszen elmondása szerint 4 éves korától járt a budai ferencesekhez ministrálni. Egyszer a kolostorhoz közeli területen fociztak, amikor egy szürke ruhás bácsi ballagott fel a renházba. Visszafelé jövet odament a focizó fiúkhoz, és azt mondta nekik, hogy legyenek jó magyarok és jó keresztények. Tizenkét év után derült ki, hogy a bácsi Zadravecz István püspök volt. A szerző életében ez a találkozás meghatározó élménynek bizonyult. Stoffán György a rendszerváltás után

több bizottság létrehozásán bábáskodott. A Mindszenty Bizottságot már mások viszik tovább, de a Zadravecz Bizottság működtetése rá maradt, és fontosnak tartotta, hogy tisztázza a püspök életútját, meghurcolásának vélt, vagy valós okait.

Mi volt Zadravecz Istvánnal a probléma? Az 1907-ben Rómában pappá szentelt ferences szerzetes az I. világháború és a proletárdiktatúra idején a Szeged-alsóvárosi plébánián szolgált. A szegedi menetszázadok és a kórház lelkigondozását végezte, és 1919-ben nyíltan fellépett a proletárdiktatúra ellen. Kapcsolatba került az ellenforradalom vezérkarával, és itt kötött barátságot Horthy Miklóssal, a későbbi kormányzóval is. Horthy szorgalmazta tábori püspöki kinevezését, amire 1920. augusztus 24-én került sor. A püspök a két háború közötti Magyarország számos kényes kérdésében, – például a kormányzatban előforduló katolikus-református rivalizáció ügyeiben – igyekezett tompítani az ellentéteket. Legitimista állásfoglalása miatt azonban megromlott a viszonya a kormányzóval.

Bánhidy Vajk és Stoffán György.
Fotó: Nyári Andrea

Stoffán György szerint a püspök a hírhedt frankhamisítási ügybe úgy keveredett bele, hogy jött hozzá három barátja, akik arra kérték, hogy az általuk hozott ládát tegye el az ágy alá. A püspök a budai kolostorban lakott ekkor. A nyomozás során ott találták meg a ládát, ami tele volt hamis frankkal. A MOVE volt a hamisítás eszmei szerzője – a résztvevők Trianonért akartak bosszút állni a francia pénzügyi rendszer ellehetetlenítésével, – de a püspök nem tudott róla, nem volt benne. Lemondásának valódi oka is más volt – irredenta tartalmú beszédeit a hadügyminisztérium cenzúrázni akarta, amit Zdravec István nem volt hajlandó elfogadni. Tisztességes, megalkuvást nem ismerő ember volt – mondta Stoffán György.

Stoffán György. Fotó: Nyári Andrea

A II. világháború után, 1945-ben letartóztatták. Két évet ült börtönben. Háborús, népellenes bűnökkel, antiszemitizmussal vádolták, pedig rendtársaival sok száz zsidót bújttak. Később Zsámbékon, a plébánián lakott, ahonnan este, titokban, az ablakon keresztül kiszökve Pestre ment – a kitiltás ellenére, – ahol olyan teológusokat szentelt pappá, akiknek ezt a kommunista hatalom nem engedélyezte. Nem kis kockázatot vállalt ezzel, mert megfigyelés alatt tartották. Zdravec István naplót vezetett. A naplót, a kéziratait, iratait egy házkutatás alkalmával vitte el a rendőrség. Egy részük visszakerült, ma a budai kolostor könyvtárában található.

1965-ben halt meg. Kívánsága szerint Esztergomban, a ferences templom altemplomában temették el. Halálának 50.

évfordulója alkalmából, 2015-ben egy színvonalas konferencián neves történészek emlékeztek Zdravec Istvánra Esztergomban.

Zárszóként Stoffán György elmondta, hogy könyve tisztelgés Zdravec előtt. Ő az egész Kárpát-medencében gondolkodott. Álma az ország felemelkedéséről sikerülhet, de véleménye szerint előbb bünbánatot kellene tartania az országnak, és visszafordulni Isten felé.

Ablakok a múltra - Spóner Hajnalka fotográfus kiállítása

CSOMBOR ERZSÉBET – KOVÁTSNÉ VÁRADY ESZTER

A Városi Könyvtár 2016-ban új rendezvénytípussal bővítette kínálatát. Változatos témájú kiállításai megszólították az óvodásokat, a fiatalokat és az idősebbeket is. Ugyanakkor lehetőséget kínált az intézmény a kezdő, amatőr, kevésbé ismert művészeknek a bemutatkozásra. Történelmi tárgyú kiállításai pedig emlékeztek, tisztelgetek a különböző köztörténelmi, vagy városi események előtt egy-egy évforduló alkalmából.

2016. június 14-től *Spóner Hajnalka* fotós „**Ablakok a múltra**” című kiállítása látható a könyvtárban. A fotográfusról keveset lehet tudni. Esztergomi, az kétségtelen. „*Ki a fotós? Nem számít.... Utazásra hívlak egy különleges világba... az én világomba! Aki velem tart, annak olyan univerzumot mutatok, ami egyszerre lesz ismerős és ismeretlen, igaz és álságos, jelen idejű és régen elmúlt!*” – olvashatjuk a honlapján.

A kiállítás igazolja ezeket a mondatokat. A fotómontázsok a régi Esztergomot idézik, kisebb-nagyobb mai városkép részletekkel helyettesítve a tér egyes részeit, amelyekben valószínűleg régi családi (?) fényképekből kivágott alakokat is elhelyezett a fotográfus. Valóság és fikció keveredik. A fogékony néző álmodhat, történeteket kerekíthet a képek alapján. Érdekes, hogy a fekete-fehér, olykor

elmosódó régi fényképek szomorúsága feloldódik, és a változás sokszínűsége ragadja meg a szemlélőt. Különösen a fejjel lefelé elhelyezett képek látványa ejti zavarba a nézőt. A kiállítás megvalósítása nem szokványos. A képek változatos elhelyezése mozgalmassá teszi a kiállítást, a tárlókat és a képeket spárga fogja egybe. Minden mindennel összefügg, hálózatba rendeződik, a nagy egész része.

A fotót a kiállított művekről a könyvtár munkatársa készítette.

Spóner Hajnalka világa valóban különleges. Érdemes vele tartani. Kiállítása újszerű, és,

– őszintén szólva – zavarbaejtő. A képek maguk hagyományos és kitűnő esztergomi fotók, melyekbe a művész beleszötte a múlt montázsait, mindig emberi figurákat, mélyebb tartalommal töltve fel egy-egy műemlék, táj, épületrészlet ábrázolásait. Pókhálószerű installációban, különféle pozíciókban helyezkednek el a képek, mint az emberi emlékezet kiszámíthatatlan, sokszor zavaros világában. Néhol szürrealisztikus az ábrázolás mind magán a fotón, mind fizikai elhelyezésében. Hiszen gyakran maga az emlékezés is szürrealisztikus; sokszor összefüggéstelen képek megmagyarázhatatlan egymásutánisága bukkan fel bennünk. Ilyen Spóner Hajnalka kiállítása: első pillantásra zavaros és érthetetlen, de alaposabban megszemlélve érdekes és komoly tartalmak rejtőzködő értelmeit tárja a figyelmes és gondolkodó néző elé. Thomas Mann a múlt mélységes mély kútjáról beszél felülmúlhatatlan prózájában. Spóner Hajnalka különös képeiben pedig ablakokról, amelyek a múltat idézik a jelen realitásában fel-felvillanó múltbéli képekkel.

ABLAKOK A MÚLTRA (ESZTERGOM MONTÁZSOKBAN)

A képek megtekinthetők az alkotó honlapján is:

<http://www.sponerhajnalka.hu/projektek/ablakok-a-multra-esztergom-montazsokban>

Komárom-Esztergom Megye Kistérségeinek Könyvtári Ellátása
Elérhetőség: Tatabánya 2800 Fő tér 2. Tel.: 34/513-676

www.kemkszr.hu

kszr@jamk.hu

Falunap roadshow 2016.

FINK NOÉMI – SZILASSI ANDREA

A József Attila Megyei és Városi Könyvtár Megyei Ellátási és Módszertani Osztályának munkatársai idén is kilátogattak a Komárom-Esztergom megyei KSZR településekre a falunapokon. Ebben segítséget nyújtottak a helyi könyvtárosok is, hiszen ők szervezték meg, hogy legyen önálló standunk az eseményeken. Fontosnak tartjuk a megjelenést ezeken a rendezvényeken, hiszen lehetőségünk van szélesebb körben népszerűsíteni a helyi könyvtárat és az olvasást. Idén is egyrészt kézműveskedéssel készültünk, másrészt újdonságként egy e-book olvasót is vittünk magunkkal, amit ki lehetett próbálni. Felállítottunk egy roll-up-ot is a standunk mellett, amely a megyei könyvtár KSZR tevékenységét volt hivatott népszerűsíteni.

A szomori gyermeknapon. Fotó: Fink Noémi

Májusban jártunk Mocsán és Szomoron - utóbbi községben a gyereknap alkalmából. Rengeteg program várta a kicsiket és nagyokat az iskola udvarán. Könyvjelzőket, szélforgót, ajtódíszeket

készítettünk velük, és néhány fejlesztő játékot is vittünk magunkkal. Ezek szintén nagy sikert arattak. Ugyanezen nap délutánján már a héregi falunapra szólt az invitálás. Főzőverseny, foci, zenekarok szórakoztatták az ide látogatókat. Kézműves foglalkozásaink mellett mi is bekapcsolódtunk a gyerekekkel egy bingo játékba. Jól szórakoztunk!

A várgesztesi faluházban vadász- és halászati kiállítás volt látható éppen. Fotó: Halász Adél

Június 11-én Várgesztesre, másnap pedig a vértestolnai búcsúra látogattunk el. Várgesztesen a könyvtárban vártuk a gyerekeket és a felnőtteket. Ezen a napon beiratkozásra is volt lehetőség, amit örömmel többen kihasználtak. Újdonságként csipeszfigurákat készítettünk, és kifestőket is vittünk magunkkal. Szüntelenül fújtuk az ajándék lufikat a gyerekek örömeire. A faluházban megtekinthettünk egy különleges vadász- és halászkiállítást.

Vértestolnán, régi búcsú hangulatát felidéző környezetben néhány ügyességi játék, hinta szórakoztatta a látogatókat. Mi a tájházban foglaltunk el egy asztalt, ide vártuk a barkácsolni, játszani vágyókat. Akik az udvari

készségfejlesztő játékokat kipróbálták, mind betértek hozzánk is könyvjelzőket és csipeszfigurákat csinálni.

Vértestolnán fából faragott körhinta vesszőkosara röptette a gyermeket. Fotó: Fink Noémi

Július 9-én, tikkasztó hőségben Kocson jártunk, a már nemzetközi hírű XVIII. Kocsitoló Fesztiválon. A fő attrakció, a kocsitoló futamok mellett számtalan csábító program, kulináris finomság várta az érdeklődőket három napon át. Képviselték magukat a testvértelepülések és Komárom-Esztergom megye más községei is, valamint jó néhány társadalmi szervezet is kitelepült tevékenysége népszerűsítése érdekében. Izgalomban, zajos szurkolásban nem volt hiány. Az idei versenyre 19 férfi- és 4 női csapat nevezett, de az általános iskolás korosztály is szerepelhetett a „gézengúzok” kategóriájában. Aki elég erőt és önbizalmat érzett magában, az csapattársak nélkül, a gladiátorfutamban is próbára tehetné izmait. A fesztivál idején egy kiállítás is nyílt régi magyar mezőgazdasági gépekből, továbbá horgász- és főzőverseny is színesítette a programkínálatot.

Kollektív összerakós játék Kocson. Fotó: Szilassi Andrea

Akik hozzánk betértek, azokat a már szokásos tevékenységekkel fogadtuk. Könyvjelzőt és ajtóra akasztható „anyabosszantó” feliratot készíthettek segítséggel. Vittünk magunkkal kicsiknek való fejlesztő játékokat, nagyobbaknak pedig puzzle-t. Az iskoláskorú gyereket egy rövid irodalmi fejtörővel, valamint egy internetezési szokásokat felmérő teszttel vártuk, amelyek megoldásáért ajándékokat adtunk. E két feladatlapot felnőttek is kitöltötték. Hasznos hozadéka e falunapos programoknak, hogy ezek a feladatok alkalmat teremtettek beszélgetésre és tapasztalatgyűjtésre is. A klasszikus, továbbá kortárs gyermek- és ifjúsági irodalom általunk népszerűnek vélt szereplőinek, szerzőinek és könyvcímeinek ismertsége sajnos nem tölthet el elégedettséggel bennünket! Ezt a szomorú érzést támasztották alá a következő kérdésekre kapott (kihagyott, vagy hibás) válaszok is: *Ki a kedvenc íród? Milyen könyvet olvastál utoljára?* Megdöbbenve láttuk a bajnai olvasótáborban is azt, hogy azok az egyébként rendszeresen olvasó gyerekek sem ismerik a Harry Potter-történeteket! Ki hitte volna, hogy egykor feledésbe merülhet J. K. Rowling 74 nyelvre lefordított bestsellere?

Kocson egyebek mellett egy "madárember" is szórakoztatta a látogatókat. Fotó: Szilassi Andrea

Július 23-án Kecskéden vettünk részt a község nyári, három napos programjának szombati eseményén, amely a II. Anna Napi Búcsú Fesztivál nevet kapta. Ide is kézműves foglalkozással, játékokkal, kirakóval,

színezőkkel és fejtörőkkel készültünk. Valamennyi helyszínen remek volt a hangulat; a látogatók – különösen a gyermekek - lelkesek voltak. Az eseménysorozatban részt vett a Megyei Ellátási és Módszertani Osztály mind a négy munkatársa: *Fink Noémi, Halász Adél, Mikolasek Zsófia* és *Szilassi Andrea*.

Köszönjük a kistelepülési könyvtárosoknak is az előkészületekben nyújtott segítséget. A roadshow folytatódik a nyár folyamán szeptember végéig. Minden olyan KSZR településre ellátogatunk, amely hozzánk tartozik. Jövőre pedig ismét visszatérünk!

Varázslények, csodalények – Olvasótábor Bajnán

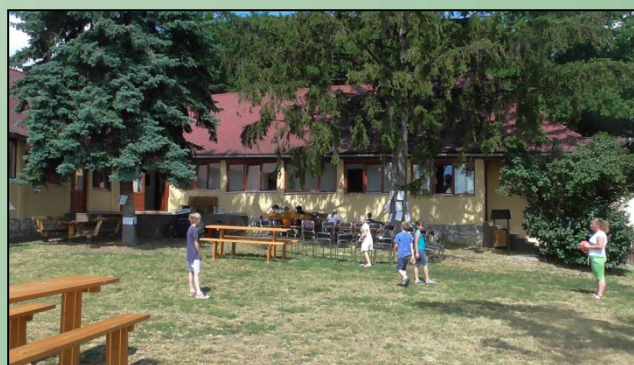
MIKOLASEK ZSÓFIA

Sok-sok évvel ezelőtt (talán egy másik galaxisban) nagyon erős vágyat éreztem arra, hogy egy olyan „igazi” olvasótábort szervezzek. Ekkor még gyermekkönyvtárosként működtem, és igencsak fontosnak találtam az olvasótábor szerepét a gyerekek olvasóvá nevelésben. Magamhoz vettem rengeteg szakirodalmat, elolvastam, amit lehetett, hogy lássam, hogyan működtek a legendássá vált olvasótáborok. Egy konkrét dolgot tudtam leszűrni ezekből: polbeat énekesnek lennie kell!

Anyagi források híján, a kollégáim és a magam kreativitására támaszkodva szerveztem olvasótáborokat, de éreztem, valami hiányzik. 2015 szeptemberében elhatároztam-elhatároztuk (már itt a megyei könyvtárban), hogy csinálunk egy olvasótábort. Olyat, amelyet mindig is szerettem volna. Mindenféle támogatást megkaptunk hozzá, így nekünk csak ötletelni kellett:

Kik vegyenek részt rajta? - Olvasópályázatot írtunk ki a kistelepülési könyvtárba járó gyerekek számára két kategóriában (3-4. és 5-6. osztályosok számára). Olyan kortárs könyveket

kerestünk, ami minden gyermek számára elérhető, így esett a választásunk Berg Judit: Mesék a Tejúton túlról és Lázár Ervin: Szegény Dzsoni és Árnika című kötetére. És hogy miért elérhető mindenki számára ez a két mű? Fenn vannak a MEK-en.

A Katona István Alkotóházban volt főhadiszállásunk.

Fotó: Mikolasek Zsófia

Hol legyen? – Sok-sok helyszín felmerült bennünk, de amikor egy szakmai látogatás alkalmával megpillantottuk a bajnai Katona István Alkotóházat, azonnal döntöttünk: a helyiek kedvessége, a hely szelleme rögtön meggyőzött minket. Hány gyereket táboroztassunk? – A helyszínből adódóan a létszám adott volt: az olvasópályázaton a 20 legjobb eredményt elérő könyvmolyt láttuk vendégül. Mi legyen a tábor fókuszában? – Ez volt a legnehezebb... kitalálni azt a vezérfonalat, ami köré a tábor tematikáját építjük. De aztán

jött egy ihletett pillanat és a megvilágosodás: olyan könyvekre építjük a tábort, melyek a varázslényekkel foglalkoznak. És hogy miért? A célunk az volt, hogy a gyerekek rájöjjenek a tábor végére: a csoda saját magukban van.

Rendhagyó napló a tábor eseményeiről

2016. július 4.:

Hajnalban kelés, oda kell érni a táborba, hiszen 9 óra körül már gyülekeznek a gyerekek. Beköltözés, terep felmérése, utolsó egyeztetés. Elkezdnek szállingózni a gyerekek, mindenki eljött, teltház van. Miután mindenki elfoglalja a helyét, ismerkedős játékok következnek, meg is tanuljuk egykettőre egymás nevét.

Gyorsan elrepül a délelőtt, már megérkezik az ebéd, egy kis mosogatás, szieszta, és jöhet az első „komoly” program *Ki tud többet Harry Potterről* címmel. Más korosztály, mellényültünk, nem ismerik már ezek a gyerekek a kultikus könyvsorozatot, amit tudnak, a filmekből tudják. Semmi baj, telefonos segítséget is lehet kérni, így mégiscsak sikerül megoldani a feladatokat.

Táborlakók. Fotó: Mikolasek Zsófia

Vacsoráig (készülődve a holnapra) álomfogót készítünk, majd megérkeznek a csillagászok, akik az égbolton mutogatják a gyerekeknek a görög mitológia csodalényeit. Zuhanyzás, takarodó, mindenki elfáradt, igaz már éjfél van. Alvás.

2016. július 5.

Izgalmas napnak nézünk elébe, reggeli után nem sokkal megérkezik *Böszörményi Gyula*, aki a

Gergő könyvek mitikus hátteréről beszél elhivatottan, majd vendégünk egy finom ebédre. Ebéd után megérkezik házi boszorkányunk, *Tóth Andrea* (jelmezben), aki bájitaltanórával szórakoztatja a gyerekeket. Megismerkedhetünk a növényekben rejlő varázserővel, teát főzünk, nagyon élvezi mindenki a programot. Délután már látjuk, hogy a gyerekek tele vannak energiával, ezt le kell kötni, így varázslényes vetélkedőnket egy kicsit sportosabbá tesszük. Vacsorára el is fáradnak, így este már csak arra van idő, hogy mindenki ajánlja a kedvenc könyvét. Felvételeket készítünk, így összeáll egy jó kis anyag a facebook oldalunkra. Zuhanyzás, ágybadóllás, alvás...

Böszörményi Gyula a gyermekek karéjában.

Fotó: Mikolasek Zsófia

2016. július 6.

Délelőtt *Jász Attila* angyalos verseivel ismerkedünk, tetszik a gyerekeknek a nagyon, megállapítják, hogy hiába mind az angyalokról szól, a hangulatuk más és más: szomorú, mókás, nosztalgikus. Hamarosan megérkezik *Erősné Suller Ildikó* kolléganőnk, és őrangyalokat készítgetünk ebédig. Délután *Fúriné Nagy Edit* művésztanár a vendégünk, témája „Angyalok a képzőművészetben”. Rendkívül alapos és mindenre kiterjedő foglalkozása (kiállítás, képkirakó, monotípiá) röpké 5 órán keresztül tart, de a gyerekek egy percét sem unják, csüngnek a szavain. Vacsora után belefér még egy drámajáték, a gyerek szakértőként megalkotják a legújabb mozifilm superhősét, Lara Gravityt, trailert is filmezünk, majd kiderül, hogy superképesség ide vagy oda, egy superhős legfontosabb tulajdonsága a segítőkészség. Takarodó.

2016. július 7.

Reggeli után elsétálunk a bajnai könyvtárba, a könyvtármozis foglalkozás helyszínére. Rege a csodaszarvasról a címe, persze nem csupán a filmet nézzük meg. Próbáljuk megválaszolni a kérdést: ki is az igazi csodalény a történetben: a tündérek, a csodaszarvas, vagy a rendkívül kitaró magyar vitézek. Utána vissza az alkotóházba, ebéd, majd meg is érkezik *Finy Petra*, aki a *Szárnyak és paták* című könyvtét mutatja be, meséli el a gyerekeknek, teljesen lenyűgözve személyiségével őket és minket is. Vacsora után tüzet rakunk, énekelünk, beszélgetünk, nagyon jól érezzük magunkat, éjfél körül ágyba is kerülünk.

Tábori emlékként egy KemGuru logós sapkát és pólót is hazavihettek a résztvevők. Fotó: Mikolasek Zsófia

2016. július 8.

Utolsó nap, fáradunk mi is, a gyerekek is. Két program maradt csak hátra, először megírjuk a tábor versét, majd megkeressük egymásban a legjobb tulajdonságokat. Ebéd, csomagolás, majd lassan érkeznek a szülők a gyerekekért, akik szomorúan válnak meg egymástól (és talán tőlünk is).

Hát ilyen volt az első KEMGuru olvasótábor Bajnán. Nagy-nagy hálával tartozom kolléganőimnek *Halász Adélnak* és *Fink Noéminek*, valamint a bajnai könyvtárosnak *Erdősné Csík Katalinnak*, továbbá a bajnai polgármester úrnak: *Pallagi Tibornak*. Bennük is csoda lakozott.

Utóirat: De polbeat énekes nem volt...

Jutalomkirándulás Oroszkára, a Hadtörténeti Múzeumba

ERDŐSNÉ CSÍK KATALIN

2016. június 21-én 22 felső tagozatos tanuló vehetett részt egy oroszki jutalomkiránduláson a bajnai önkormányzat és a községi könyvtár közös szervezésében. A kirándulás a tavasszal megrendezett hadtörténeti versenyen részt vevő gyerekek nyereeménye volt. A versenyt hadtörténeti kiállítás előzte meg. Mindkét rendezvény az önkormányzat és a könyvtár együttműködésével valósult meg. *Zsákovics László* oroszki Hadtörténeti Múzeumában található Európa legnagyobb magángyűjteménye, amely páratlan gondossággal rendszerezi és mutatja be azt a hatalmas hadtörténeti anyagot, amelyet László 10 éves kora óta gyűjt. A kirándulás során a bajnai gyerekek részt vehettek egy múzeumpedagógiai órán a Vármúzeumban, és betekintést nyerhettek a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Régészeti Tanszékének munkájába is, megtekintve a bajnai ásatások anyagának egy részét.

Zsákovics László bemutatja gyűjteményét a bajnai diákoknak. Fotók: Erdősné Csík Katalin

KSZR műhelynapok Kecskeméten

MIKOLASEK ZSÓFIA

2016. június 1-2-án Kecskeméten zajlottak a KSZR műhelynapok. A Könyvtárellátási Szolgáltató Rendszer feladatairól, helyzetképéről, lehetőségeiről tartottak előadást és tanácskozást a könyvtárosok az ország egész területéről. *Mák Kornél*, Kecskemét Megyei Jogú Város alpolgármestere és *Ramháb Mária*, a Bács-Kiskun Megyei Katona József Könyvtár igazgatójának köszöntői után *dr. Vigh Annamária*, az Emberi Erőforrások Minisztériuma Kultúráért Felelős Államtitkárság Közgűjteményi Főosztályának vezetője és *dr. Kenyéri Katalin*, könyvtári és jogi referens tartottak előadást a megyei könyvtárak helyzetképéről, valamint a könyvtári jogszabályváltozásokról.

Az esemény résztvevői, előtérben *Rakonczás Szilviával* és *Ramháb Máriával*. a kép forrása:

<http://hiros.hu/kultura/ketnapos-muhelymunka-a-konyvtarosoknak>

Ezt követően a KSZR minőségbiztosítási alapjaival ismerkedhettek meg a résztvevők, majd *Rakonczás Szilvia* megyei könyvtárigazgató mutatta be a Békés megyei kistéleplési ellátást. „A Bács-Kiskun Megyei Könyvtárellátási Szolgáltatás 10 éve” címmel *Huszkáné Horvát Andrea* tartott ismertetőt a megyénkben folyó munkáról. A szakmai nap zárásaként a megyei könyvtárigazgatók részvételével az Informatikai és Könyvtári Szövetség Megyei Könyvtári Tagozata ülésezett,

a könyvtáros kollégák pedig rövid sétát tettek a belvárosban és a Katona József Könyvtár épületében.

KönyvtárMozi foglalkozás Kunadacson

A kép forrása: http://www.bacsstudastar.hu/image/image_gallery?uid=9176303f-37a4-4fa7-b033-644f3f86ab98&groupId=10804&t=1465217101907

A szakmai találkozó második napján a Bács-Kiskun Megyei Könyvtárellátási Szolgáltatás két kistéleplési könyvtárába látogattak el a résztvevők. „Varázsoljunk Mamintivel!” címmel KönyvtárMozi bemutató foglalkozás zajlott Kunadacson, ahol a könyvtárosok megtekinthették a 2015-ben felújított Könyvtár, Információs és Közösségi Helyet. A foglalkozás mindenkit lenyűgözött egyszerűségével és teljességével. A műhelynap Hajóson folytatódott, ahol „Múltidéző hajósi pillanatok” címmel helyismereti foglalkozáson ismerkedtek településükkel a gyerekek, végül pedig a hajósi kastély megtekintésével zárult a szakmai konferencia.

A hajósi kastély. A kép forrása:

<http://hajosikastely.hu/hu/galeria/kepek.html>

Könyvtári rendezvényeinkről

VARGA ORSOLYA

Áprilisban ovisok, iskolások és a felnőtt korosztály számára is érdekes programokat kínált a Mocsai Petőfi Sándor Művelődési Ház és Könyvtár. Április első hetében az ovisoknak *Pál Nikolett* tartott egy ún. **Pöttyös napot**. A barkácsolás során hétpettyes katicabogár készítése, a papírszínházban pedig pöttyös mese várta a kicsiket. A gyerekek nagy örömmel sorolták fel, hogy milyen pöttyös állatokat, növényeket vagy éppen ételeket ismernek. Ez utóbbi kérdésre az abszolút nyerő válasz a „Túró Rudi” volt. Végül még egy mesére sor került, ahol sokszínű macikról hallhattak az ovisok.

Pál Nikolett és a mocsai általános iskolás gyerekek.

Fotó: Varga Orsolya

Április 14-én *Pál Nikolett* az iskolásoknak tartott egy ún. „**Okoskodó vetélkedőt**”, melyen harmadik és negyedik osztályos tanulók vettek részt. A gyerekek csapatokat alkottak, ahol kérdéssorokra válaszoltak. Négy csapat versenyzett. Először jött a totó, majd kirakóztak. A kirakott képekből ismert mesék mozzanatai kerekedtek ki. Végül szókeresővel fejezték be a vetélkedést. A témakörök vegyesek voltak, például hungarikumok, állatok szerepeltek bennük.

Végül a felnőtt olvasóközönséget *Tóth Andrea*

várta gyógynövényekről, fűszernövényekről szóló előadásával. A program nagy érdeklődést váltott ki. Először az előadó elkészített egy nyugtató teakeveréket borsmentával, levendulával, komlóval és citromfűvel. Elmondta, hogy a teába még macskagyökér is tehető, azonban a gyökereket mindig főzni kell. Főként Magyarországon termő gyógynövények kerültek szóba. Gyűjtésük, szárításuk, tárolásuk és persze felhasználásuk. Megtudtuk, hogy a csipkebogyót csak áztatni szabad, és a fehér fagyönggyel is érdemes óvatosan bánni, ugyanis főzés során méreganyagok szabadulhatnak fel belőle. Érdeemes megjegyezni, hogy fehér fagyöngy vékony leveles szárrészét a legjobb almafán termő növényről szedni. A gyógynövények egy részét természetbe vonták az évek során, mivel megritkultak, védetté váltak. Ilyen például a gyapjas gyűszűvirág. De termelik a kamillát is. Ennek egy egyiptomi fajtája eljutott Magyarországra is. Apróbb, morzsolódó virágai vannak.

Tóth Andrea előadást tart az érdeklődőknek.

Fotó: Varga Orsolya

Az előadás végén a résztvevők megkóstolták a nyugtató teakeveréket, amely sokak tetszését elnyerte. Remélem, a jövőben is hasonló érdeklődés kíséri a könyvtár rendezvényeit.

Találkozás Manon Moreauval Tatán

KRISTÓFNÉ SZABÓ SZERAFINA

Ha mostanában valaki a tóparton kószál, sétál vagy biciklizik, gyakran találkozhat egy törékeny fiatalasszonnyal, és nem is sejtí, hogy személyében a mai francia irodalom egyik jeles képviselője rója a métereket egyedül, vagy kisgyermekével. Ő *Manon Moreau*, (vagy ahogyan becézve szólítják: Manou) akivel beszélgetek, elbújva a forró napsütés elől, a tópart fáí alatt.

Párizsban született, irodalmi tanulmányait a Sorbonne-on végezte, majd elhatározta, hogy újságíró lesz. A diplomák megszerzése után ma is szerkesztőként, újságíróként dolgozik. Mellette regényeket, drámát ír, s felváltva három ország vonzásában él.

Miért éppen ez a három, Francia- Spanyol- és Magyarország? – kérdezem.

Francia vagyok, ez egyértelműen meghatározó számomra, Párizsban születtem, élek és dolgozom. A harminchoz közeledve úgy éreztem, szükségem van rá, hogy megtaláljam a helyem a világban, és elhatároztam, hogy megteszem az utat Saint Jacques de Compostelle-ig, bár nem hittem akkor még Istenben. 3 évet készültem rá, míg véghezvittem, kilométerről kilométerre gyúrva le a távolságot, végigmentem az úton mely minden kövében könyörgések, imák és remények ezreit örzi. Egy este, Spanyolországban, egy teraszon ülve éreztem, hogy mintha egy madár szállna rám, béke tölti el a szívemet. Hihetetlen erőt kaptam, ami a mai napig sem hagyott el. Végigmentem az úton,

megbarátkoztam a spanyol emberekkel, mai napig tartó barátságokat kötöttem, szeretem a spanyol történelmet, irodalmat, az országot. Évente több hetet töltök a barátaimnál.

Manon Moreau a piacon gyermekével.

Három év múlva ismét visszamentem, újra akartam érezni ezt a békét a lelkemben. Egy hónapja voltam az úton, amikor találkoztam egy emberrel, akinek ez volt az első útja. Együtt mentünk tovább, lépésről-lépésre és nem is hagytuk el egymást azóta sem. Ő a férjem, a gyermekem apja, aki magyar. Ezért ez a hármas kötődés.

Most milyen alkalomból élnek Tatán?

Szerettük volna, ha a kisfiunk megtanul magyarul is, ezért, mivel férjemet a munkája is ide kötötte – egy fél évre Magyarországra

költöztünk, amely időszak lassan a végéhez közeledik, sajnos, mert nagyon szeretem Tatát, szeretünk itt élni, sétálni, barátkozni, játszani a tóparton, hajókézni. Nagyon szeretett bölcsődébe járni, szépen beszél magyarul is. S persze itt van a nagymama, aki nagyon sokat segít nekünk, így több időt tudtam a munkának szentelni. Sokat dolgoztam, több cikket, és egy tanulmányt is küldtem a lapomnak, s egy új könyvet is írok, de az utómunkálatok, a kiadás végett nemsokára vissza kell mennünk Párizsba.

Manon Moreau kisfiával.

A képeket a családja bocsátotta rendelkezésünkre.

Ismeri a magyar irodalmat? Vannak kedvencei?

Már Franciaországban nagyon sokat elolvastam abból a kínálatból, ami franciául hozzáférhető. Kedvelem Márai Sándort, Krúdy Gyulát, de a kedvenc az Radnóti Miklós. Most hogy kicsit több időm volt, elkezdtem olvasni – magyarul! – Gyarmati Fanni naplóját. Nem könnyű olvasmány, még nagyon küzdök a magyar nyelvvel, de egyre jobban megy. Terveim között szerepel, hogy szeretném lefordítani, hacsak meg nem előznek ebben.

Magyarországi élményei talán egy újabb regényt ihletnek?

A tapasztalásoknak, történéseknek, beszélgetéseknek még le kell ülednie bennem. Érdeklődéssel fordulok az emberi sorsok, a társadalmi események, a politika felé is, izgatnak a fejlődés, a változás elemei, történései, hiszen az újságíró itt él bennem minden pillanatban. Budapesten is élünk egy évig, akkori

magyarországi élményeimből, életemből született a Les chats de la rue Lune (A Hold utca macskái) (Paris, Association Alcyon, 2009.) Első compostellói utamat a Le vestibule des causes perdues (Elvesztett tárgyak csarnoka) c. könyvem őrzi. Ez volt az első regényem. (Paris, Éditions Delphine Montalant, 2011.) Spanyolországi kötődésem, az ottani hosszú beszélgetések, kutatások kapcsán írtam meg az Oú vas-tu, Pedro? (Pedro, hová mész?) (Ed. L'Amandier, Paris, 2010.) c. drámámat, mely a spanyol polgárháború idején játszódik, s több országban bemutatták már, legutóbb a télen: Svájcban volt premierje.

Úgy tudom, több irodalmi díj birtokosa is.

Igen, a Le Vestibul.....a Festival du premier roman de Chambéry díját, a Prix Goncourt-t, Prix le Sel des Mots-t, és a La bibliothèque Cyrano de Bergerac de Clichy-sous-Bois díját is elnyerte. Második könyvem, a Suzanne aux yeux noirs (A fekete szemű Suzanne) c. novellagyűjteményem (Paris, Éditions Delphine Montalant, 2013.) a Prix Ozoir'elles 2013. nyertese lett. A kisfiam születése után kicsit kevesebb időm jutott az írásra, de most majd visszatérhetek. Nemsokára Szegedre megyek, a migráns-helyzetről kért a lapom egy elemző írást. De a szépirodalomhoz semmiképpen nem leszek hűtlen.

Olvashatjuk majd magyarul is – netán a közeljövőben – a műveit?

Ez nem a szerző, hanem a kiadók dolga, ők tesznek egymásnak ajánlatot fordításra, kiadásra. Már felvettük a kapcsolatot, de ezek az ügyek nem mennek máról-holnapra. Bízom benne, a dráma iránt nagy az érdeklődés a magyar kiadók részéről.

Remélem, hogy nemsokára a magyar olvasók is megismerhetik a szimpatikus és tehetséges francia író munkáit, aki elviszi Tata hírét, nevét, hangulatát a francia emberekhez.

A beszélgetés francia nyelven folyt. Kristófné Sz. Sz. nyugdíjas tatai könyvtáros és franciatanár. (szerk.)

Tajvani képek és szlovákiai népművészet a Tatabányai Múzeumban

SZILASSI ANDREA

Júniusban két különleges időszaki kiállítással örvendeztette meg az érdeklődőket a Tatabányai Múzeum. *Eugene Y. C Zhou (Chou Yu-Chen)* tajvani kortárs képzőművész kiállítása hazánkban elsőként Tatabányán volt látható, majd július 7-től Budapesten, az Ateliers Pro Arts galériában tekinthető meg 2016. augusztus 28-ig.

Eugene Y.C. Zhou, avagy Chou Yu-Chen Tatabányán.

Fotó: Vágó-Lévai Katalin

A 24 éves művész leginkább gipsznyomatokat készít. Művei monoprínt technikával készülnek, ezért méretük korlátlan lehet – szemben a hagyományos nyomatokéval. Művészként így lehetősége van arra, hogy képeket, formákat rögzítsen rizspapíron, bármekkora méretekkel is szeretne dolgozni. A tájképfestészet kelet-ázsiai hagyománya folytatójának tekinti önmagát, ugyanakkor esztétikai újításokat is alkalmaz. A finom ecsetvonásokat például tűhegy-karcolta vonalakkal helyettesíti. Ezekkel a vonalakkal hozza létre a kínai tájképfestészet legfontosabb elemét, a „*cun*”-t. E vonalak összességükben háromdimenziós vizuális hatást keltenek. Alkotásainak több darabja is a **Human Forest** (Embererdő) címet viseli, amely a kiállítás címét

is adta. Ezeken a műveken apró figurák alkotják a kép bizonyos részeit. A képek színvilága harmonikus, a látvány szemet gyönyörködtető.

Eugene Y.C. Zhou: Embererdő 5. Fotó: Szilassi Andrea

A képzőművész honlapja: <http://www.chouyuchen.com/>

De hogyan juthatott el Tatabányára a messzi Tajvanról egy ilyen különleges gyűjtemény? A kiállítás kurátora, *Tóth Enikő* művészettörténész elmondta, hogy ez legfőképpen a tatabányai születésű *Lois Viktor* szobrászművésznek köszönhető, aki a The Quarry Contemporary Arts International művészeti vezetője.

A kép forrása: www.tbmuzeum.hu

A szlovákiai csilyejkárokat bemutató gyűjtemény Léváról érkezett, és az ún. Szlovák Kapu kilenc községének népművészetét mutatta be. A lévai **Barsi Múzeum** (Tekovské múzeum v Leviciach) több mint 120.000 műtárggyal

rendelkezik, melyek természetrajzi, történelmi, régészeti, numizmatikai, művészettörténeti és népművészeti vonatkozásúak. A gyűjtemény 1927-ben jött létre a verebélyi *Nécsey József* postamester adományának alapjain.

A Csilyejkár mikrorégió Bars legjellegzetesebb részét képezi; nyelvük a délszlóvak nyelvjárás része. A kilenc falu a Garam bal partján fekszik. Területén leginkább a szántóföldek dominánsak ma is, az itt élők földműveléssel, szőlőtermesztéssel és állattenyésztéssel foglalkoznak. Jellegzetes viseletükből és használati tárgyaikból állították össze a kiállítás kollekciónját. A férfiak, hajadonok, menyasszonyok és férjes asszonyok hajviselete jellegzetes és szigorúan szabályozott volt. Még a

bajusz formája is elárulta, hogy tehető, vagy szegényebb ember a gazdája.

Fotó: Takács Márta

A „Kertész leszek!” sorozat májusi programjáról: Fenntartható falvak

NÁSZ JÁNOS

Az MTA Könyvtár és Információs Központ Agora-programja, továbbá a Magyar Szociológia Társaság Holisztikus Ökológiai Szakosztálya immár 2015 óta jelentkezik havonta egy-egy ökológiai témájú előadással. A „Kertész leszek!” című rendezvénysorozat 2016. május 23-án folytatódott.

Kajner Péter, aki a Szövetség az Élő Tiszáért Egyesület elnökségi tagja, gondolatait a **Fenntarthatósági kezdeményezések falun** témában osztotta meg. Kihangsúlyozta azt, hogy az ökológiai rendszerváltás mára már elkerülhetetlen. Bármelyik településen olyan helyi közösségek, kisközösségek kialakulhatnak, akik igyekeznek megvalósítani a közösségi szintű ökológiai életmód-alternatívákat. Tagjaik segíthetik az egyéni életük zöldítését. Élő és élhető falvak nélkül viszont nem mehet végbe ez az ökológiai rendszerváltás. Tudnivaló az, hogy

az országunk településeinek 13%-a, a lakosság mintegy 0,5 %-a él 200 fő alatti falvainkban. Mintegy 60 település a megszűnés előtt áll. Ennek fő okai a munkaerő hiánya, az elöregedés, az intézmények megszűnése, valamint a helyi értelmiség elvándorlása.

Kajner Péter. A kép forrása:

<http://konyvtar.mta.hu/index.php?name=fotoalbum> 2016 05 23

A térinformatikai rendszer előrejelzése is sötét képet fest a 2011-2051 közötti időszakra falvaink tekintetében. A természetes fogyás mintegy 12 %-osra prognosztizálható, és más vidékies településeknek is jelentős népességcsökkenéssel kell számolniuk.

Kajner Péter előadása:

https://www.youtube.com/watch?v=e_dXWVBpkqc

Főleg a mezőgazdasággal foglalkozó településeken csökken az egyéni gazdaságok száma a nagyobb gazdaságok javára. A jelenlegi agrártámogatások éppen a kisgazdaságokat nem támogatják kellő mértékben. De vannak jó példák is a helyi értékekre épülő gazdaságfejlesztésre is. Olyan, egykor hátrányos települések közül, mint Rozsály, a helyi termeléssel előállított terményeket a helyi boltokban értékesítik. Panyolán a szatmári szilvalekvár a védjegy. Markócon, a Drávamentén pedig öko- gyümölcsészeti és csemegekert fenntartásával próbálnak előrébb jutni. Az Őrségben a Tündéerkertek adnak jó példát, amelyek nem csak megélhetést biztosítanak, hanem közösségépítő funkcióik is vannak. A Magyar Élőfalú Hálózat részben a hagyományos gazdálkodásra való visszatérést részesíti előnybe. A helyi termelői piacok is szép számban kezdenek kialakulni. Ezek kihagyják a közvetítő kereskedelmet, így jelentősen olcsóbban tudnak helyi és magas színvonalú termékeket értékesíteni úgy, hogy a termelő és felhasználó között kapcsolatok jöhetnek létre. 2013-tól megjelentek az úgynevezett öko-tanyák, öko-kertek, öko-szigetek. Ezek olyan öko-községek, amelyek a városokba szállítanak. Göncruszánkán a közösségi gyülekezet szervezésében folyik a termelés, ahol a gazdaságépítés mellett a lelki építkezést is fontosnak tartják. A szociális farmokon elkötelezett emberek kitartó összefogásával, helyi emberekkel a közösség túlélését tekintik elsődlegesnek. Ezeken a helyeken a közfoglalkoztatás pozitív eredményei megmutatkoznak, hiszen zsebkendőnyi területeken termelnek, szerény önkormányzati

anyagi lehetőség mellett. Összegezve: a fenntarthatóság felé vezető úton csak az életképes közösségek járhatnak sikerrel, ott nem, ahol az ész és a szív is távozik a településről. Mindenesetre sok erő, hit, kitartás és összefogás szükséges. Földterülethez jutni szinte lehetetlen már, és a megújuló energiák elterjesztése útjában még sok akadály áll. Elérhetetlenek az állami támogatások. Ezeken az életidegen és ésszerűtlen akadályokon mégis túl kell tudni lépni.

Üveges Gábor. A kép forrása:

http://konyvtar.mta.hu/index.php?name=fotoalbum_2016_05_23

Hernádszentandrás – Bioszentandrás mint egy nagy család... avagy hogyan sikerült egy hátrányos helyzetű térségben, egy válságban lévő településből, egy élhető működő falut felépíteni? Ez volt az est második részének témája. Üveges Gábor polgármester beszélt erről a csodáról, ami a 445 főt számláló településen történt meg. Ez egy példa értékű történet országunk számára is, mert egy sikeres vidékfejlesztési koncepció a falvak nélkül nem mehet végbe. Persze ehhez kellenek helyi adottságok is, de egy olyan csapat is, amely lelkesíteni tud, és képes reményt adni a jövőt tekintve. A Hernád völgye a leghuzatosabb vidékek egyike, de ennek is van pozitív oldala: a szélenergia hasznosíthatósága. Félméteres mélységben kiváló minőségű vízréteg van, és a termőföldek is megfelelőek. Honnan is indultak? A 90-es években szinte kiürült a falu, megszűnt az iskola, nem voltak munkahelyek, helyi gazdálkodás alig létezett. 2002-től datálható a megújulás, amikor a mostani polgármester bekapcsolódott a helyi közéletbe, és azt követően 10 éven keresztül elkezdődött a közösségépítés.

Üveges Gábor előadása:

<https://www.youtube.com/watch?v=bmid54pH73Y>

Egy teljesen kihálófélben lévő település az évek során az innovációnak, gazdaságfejlesztésnek köszönhetően lüktető élettel teli közösségé változott. Igaz, hogy csak 2,5 hektár föld állt rendelkezésre, de a bionövények, a fűszer- és gyógynövények vegyszermentes termesztésével, az ökológiai gazdálkodás bevezetésével és fejlesztésével megtalálták azt a profiljukat, ami később védjegyükké vált. Ezért is hívják, nevezik a településüket BioSzentandrásnak. A

termelést, a feldolgozást, az értékesítést és szolgáltatásokat egy összetartozó, szerves, önfenntartó rendszerre alakították, alapvetően a zöldségkultúrára alapozva. Közfoglalkoztatással, uniós források elnyerésével, az öntözőrendszer kialakításával, a feldolgozott termékek receptúrájával, a piacépítéssel alátámasztva mindezt elérték, hogy a környékükön immár négy étterem is kiemelt minőségű, kedvelt ételeket tudnak értékesíteni. De itt nem álltak meg! A frissen megtermelt zöldségféléken túl egy aszaláson alapuló gyümölcsfeldolgozó üzemet is létesítettek. Ezen kívül 25-féle fűszernövényt termesztnek, amelyek közül a levendula a jelenlegi sláger. Távlati elképzelésükben az áll, hogy a Hernád völgye térségének további településeit is erre ösztönzik. Egy térségi márkát szeretnének ebből létrehozni, valamint az ökoturizmusba is beruházni. Sikeres gazdálkodásukat az is mutatja, hogy 2013-ban Párizsban, Bécs városával egyetemben kaptak meg egy olyan innovációs díjat, amely európai szinten is példaértékű.

Futóversenyen a JAMK csapata

FINK NOÉMI

Nem mindennapi eseményen vettünk részt július 3-án. Ezen a napon rendezte meg ugyanis 24. alkalommal a Komárom-Esztergom Megyei Sprint Futóklub és a Tatai Tömegsport és Tájfutó Honvéd SE a Haas Maraton váltó futóversenyt Tatán, az Öreg-tó körül. A versenyt Tata önkormányzata is támogatta, továbbá a Haas.

A táv 6 x 7100 m volt, vagyis hat kör a tó körül, amit egyéniben, két, három, négy és öt fővel is lehet teljesíteni, de a hat kört le kell futni. A József Attila Megyei és Városi Könyvtárból öten nevezünk a versenyre: Mikolasek Zsófia, Halász Adél, Erősné Suller Ildikó, Fink Noémi, Nagy Ádám – és hogy egyikünknek se kelljen két kört

futnia – Horváth Ákos, a Zsebsün együttes tagja is erősítette a csapatunkat hét kilométerrel.

Horváth Ákos, Halász Adél, Fink Noémi, Erősné Suller Ildikó, Mikolasek Zsófia, Nagy Ádám. Fotó: Nagy László

Nagy izgalommal és lelkesedéssel vártuk a megmérettetést. Pólókat is készítettünk a

könyvtár logójával és „Könyvtárba mentem, szaladj utánam!” felirattal.

10 órakor dördült el a rajtpisztoly, és vágunk neki a fejenkénti 7.100 méternek. Az időjárás kedvező volt, bár az utolsó kilométeren kicsit nehéz volt megküzdeni a szél ellen. Az eredményhirdetésre 16 órakor került sor, ahol számos különdíjat osztottak. Csapatunk is egy kupával térhetett haza, amire nagyon büszkék vagyunk. Mindegyikünk elégedett az eredményével, mert igazán jó időt futottunk a versenyen, amire csapatépítés céljából is neveztünk. Ki tudja, talán hagyományt

teremtünk ezzel a megmérettetéssel.

Eredményhirdetés után. Az elnyert kupa Nagy Ádám kezében. Fotó: Török Csaba

Kulturális program a budapesti EzüstNet Egyesülettel

SZILASSI ANDREA

2012. óta minden évben szervezünk egy közös kirándulást, egyben kulturális programot a tatabányai NetNagyi Klub tagjainak és testvérszervezetünknek, a budapesti EzüstNet Egyesületnek. Egyik évben Budapesten, majd a rákövetkező évben Tatán vagy Tatabányán kerül sor az egész napos eseményre. A program összeállításakor természetesen figyelembe vesszük, hogy időskorúak számára nem tanácsos hosszabb gyaloglással, álldogálással járó időtöltést szervezni. A közös program célja, hogy kellemesen eltölthessünk egy napot közösen – kulturális élményeket gyűjtve, megismerve egymás lakóhelyét. A könyvtárban töltött idő az előttünk álló közös projekt egyeztetésével telt kávé, üdítő és sütemények fogyasztása mellett.

Ezután átsétáltunk a Tatabányai Múzeumba, hogy megtekintsük *Eugene Y. C. Zhou*, tajvani képzőművész képeit, továbbá a szlovákiai csilyejkások népművészetét bemutató vándorkiállítást, amely Léváról érkezett.

Ezt követően a Turul Café és Étteremben ebédeltünk, majd fagyizással összekötve elsétáltunk a Vértes Centerig.

Innen Dottó kisvasúttal utaztunk a Kő-hegyre, a Turul-emlékműhöz. Szerencsére az időjárás éppen megfelelő volt. A Turulnál a csoport egy része helyet foglalt a pihenőparkban, a többiekkel pedig elindultunk felderíteni a Szelim-barlangot. 15 órakor ismét összegyűltünk, majd a kisvasút visszavitt bennünket a vasútállomásig.

Fotók: Takács Márta, Szilassi Andrea.

OROSZLÁNYI KÖZÖSSÉGI SZÍNTÉR
ÉS KÖNYVTÁR

Kalandozó tábor

MOLNÁR TÍMEA, TAKÁCS TÍMEA

Mozgalmas öt napot tudhatnak maguk mögött azok a gyermekek, akik az Oroszlányi Községi Színtér és Könyvtár idei első táborában, a Kalandozó táborban részt vettek. *„Számptalan élmény gazdagította a vakáció első hetét a kicsiknek”* - mondta **Molnár Tímea**, az OKSZÍK gyermekkönyvtárosa, aki a tábor vezetője volt.

Bevetésre készen. Fotó: Bata Gabriella

„Kirándultunk az erdőben, ahol a fák árnya óvott minket a tűző naptól; meglátogattuk a Bányászati Múzeumot Majkon, ahol kipróbálhattuk, milyen nehéz a szénrel teli szívlapátot felemelni. Voltunk bogárbemutatón, ahol Sasvári Zoltán szakértő segítségével összebarátkozhattunk Julival, az afrikai csótánnyal. Természetesen a fürdőzés sem maradhatott el, ugyanis ellátogattunk az oroszlányi Csobbanó uszodába.” - fogalmazott **Bata Gabriella** könyvtáros, a táborlakók másik kísérője.

Erőpróba a kalandparkban.

Fotó: Bata Gabriella

Ezen kívül kisvonatoztak, fagylaltoztak és meghódították a tatai Old Lake kalandparkot is. Mindezt rengeteg játékkal és nevetéssel fűszerezték, kis táborlakóink örömére. Reméljük, a nyár további része is hasonló élményekkel lesz tele a gyermekeknek.

Barátkozás az (élettelen) rovarokkal.

Fotó: Bata Gabriella

Élménygyűjtés sajtjukac módra

SZLEZÁKNÉ MOLNÁR KATALIN

Végre itt a nyár! Hol is tölthetné számos gyerek kellemesebben a nyári szünet egy-egy hetét, mint az Oroszlányi Közösségi Szintér és Könyvtár nyári táborában!

Az idén tizenhat éves Sajtjukac tábor első csapata június 27-én indult útnak, hogy ismét „átrágia” magát szűkebb környezetünk egy-egy érdekes helyszínén, élményeket, kalandokat gyűjtve. A napközis tábor jellegzetessége, hogy évről-évre megújuló programokkal várja a kalandvágyó gyerekeket, így tartva ébren a rendszeresen visszatérő táborlakók érdeklődését is.

Vár az erdő! Fotó: Szlezákné Molnár Katalin

Negyven mindenre elszánt kis sajtjukac indult tehát világot látni hétfőn reggel. Az első napon az újpesti Tarzan Parkot fedezték fel, mely kiváló helyszín arra, hogy a táborlakók összeismerkedjenek, megbarátkozzanak egymással. A park jellegzetessége, hogy ötvözi a játszótér hangulatát a kalandpark kihívásaival és a pancsolás örömeivel. Számos különleges csúszda, drótkötélpálya, aranymosó, óriássakk, sok-sok lebegésre, repülésre, lengésre alkalmas hinta és hatalmas vízipisztolyok, vizes szivárvány biztosítottak felhőtlen szórakozást mindenkinek.

A következő napon a Vértesi Erdő Zrt. pusztavámi Vajda János Erdei Iskolája várta a gyerekeket. Rövid tízórai után Zoli bácsi vezetésével a helyi fűrészüzemben megnézték hogyan lesz a hatalmas farönkökből deszka, parketta, és egyéb fűrészáru. Majd az ott választott falapokra rajzoltak a gyerekek, melyből rögtönzött kiállítás készült. Ezután mezítlábas

park, számháború, séta az erdőben Csilla nénivel és játék a Malomerdő Panzió játszótérén színesítették a programot. Megfáradva, kullancsmentesen érkeztek haza a táborozók.

Szerdán a Tatai Old Lake Kalandpark pályái következtek, ahol a bátrabbak a felnőttek pályáján végighaladva akár tíz méter magasból is lenézhetek az alattuk elterülő kissé szunyogok lepte pihenőhelyre. Délután az Agostyáni Arborétum hatalmas fenyőkkel övezett ösvényein haladva fedezték fel a természet szépségeit, madárfütty, patakcsobogás, fenyvesek illata kísérte egy újabb számháború izgalmas pillanatait.

Csütörtökön a szőnyi Lovas Sportegyesület vendégei voltak a táborlakók. A helyszínen két beagle és egy kaukázusi juhászkutya fogadta a gyerekeket, majd az udvaron számos háziállat – tyúk, kakas, kecskék, kiscicák, fácán és természetesen lovak várták a táborozókat. Rövid beszélgetés után Aslan hátán néhány kör erejéig mindenki átélhette a lovaglás élményét. Dénes bácsi omnibuszán lovaskocsikázás következett, melynek során gólyafészket is láttak a gyerekek. Hangulatos tóparton kocsikáztak s megtalálta a fogatot egy csodaszép kutyas, aki olyan volt mint egy maci, és mint kiderült a kocsit húzó lovak barátja. Végig kísérte a csapatot, s útközben néhány fajtársával is „szóba” elegyedett. Ezután íjászkodás és az oly kedvelt számháború, solo-uno parti zárta a délutánt.

Kihívás a kalandparkban merészeknek.

Fotó: Szlezákné Molnár Katalin

Lubickolás a hűsítő medencében.

Fotó: Szlezákné Molnár Katalin

Az utolsó napon a nyári időtöltések egyik legkellemesebbje várt a táborozókra. A WF Szabadidőpark feszített víztükrű medencéi, a „négy-sávos” csúszda és csodálatos napsütés biztosította a hatalmas strandolás lehetőségét. Nem is maradt el a jókedvű pancsolás, „kakaskodás”, fröcskölés, pihentető pezsgőfürdőzés sem. A kellemesen meleg nap délutánján hála az időjárás szeszélyének még az esőben fürdőzés élményét is átélhették a gyerekek.

Így telt el a Sajtkukac Tábor első hete. Mozgalmas, élményekben gazdag napok vannak a táborozók mögött. Többen pár hét után visszatérnek, hogy új helyszíneken újabb élményeket szerezzenek a Sajtkukac tábor második hetében, illetve az Eleink Nyomán néprajzi táborban. Sok szeretettel, izgalmas programokkal vártuk és várjuk továbbra is a táborozni vágyókat.

Jókedv kísérte őket mindenhová útjukon.

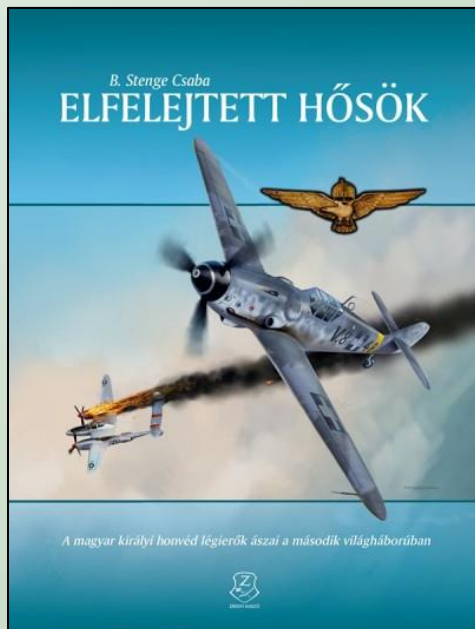
Fotó: Szlezákné Molnár Katalin

B. Stenge Csaba könyvbemutatója

KISSNÉ ANDA KLÁRA

A József Attila Megyei és Városi Könyvtár ünnepi könyvheti rendezvényeinek sorát zárta *dr. B. Stenge Csaba* hadtörténész, levéltáros könyvbemutatója 2016. június 11-én. A Fő téri olvasóteremben szép számban voltak kíváncsiak az „elfelejtett hősök”, amely egyben a címét is adta a 23. Budapesti Nemzetközi Könyvfesztiválon bemutatott könyvnek.

Dr. Horváth Géza, a megyei könyvtár helyismereti könyvtárosa volt beszélgetőtársa a szerzőnek, aki a városi levéltár igazgatása mellett is folyamatosan kutatja az 1938–1945 közötti magyar hadtörténelmet, különös tekintettel a területi revízió idején folytatott hadműveletekre és a magyar 2. hadsereg, azon belül pedig a magyar királyi hon-

véd légierő 1942–1943-as történetére. Ahogy elhangzott, szűkebb térségünk sem volt mentes a második világháborús légikatasztrófáktól: Vértes-tolnán emléktábla tanúskodik egy német hárommotoros lezuhásáról, de történt hasonló katasztrófa Felsőgallán, Kőhányáson, Környén is.

Dr. B. Stenge Csaba. Fotó: Török Csaba

B. Stenge Csaba pécsi születésűként, a „repülős” hagyományokat megízelve, gyerekkora óta vonzódik a témához. Az **Elfelejtett hősök** első kiadása tíz éve jelent meg, a jelenlegit jelentős bővítés és átdolgozás után a Zrínyi Kiadó jelentette meg.

A könyvbemutatón megtudtuk, hogy a „magyar légierők” csak a nyelvhasználat miatt többes szám, és hogyan, milyen gépekhez sikerült hozzájutni a trianoni tiltás ellenére a területek visszaszerzése érdekében. A technikai háttérhez azonban kellett az elkötelezett, önfeláldozó felderítők és pilóták is. A könyv az „ászok”-nak állít em

léket. Annak a 38 pilótának és emberi pályafutásnak, amely kitartásról, hősiességről, győzelmekről és önfeláldozásról tanúskodik. A világ két legerősebb légi erejével szálltak szembe, közülük tizenhárom már a II. világháborúban hősi halált halt, tizenhét emigrált szétszóródva a világban. Az itthon maradtakat meghurcolták, koncepciós perben felakasztották, családtagjaikat rendőri megfigyelés alatt tartották. Velük együtt csaknem húszezer ember kérhette volna a rendfokozati rehabilitációt – aminek lehetőségét az ezredforduló követően adták meg, de 2007-ben már meg is szüntették. B. Stenge Csaba személy szerint elkötelezett – és a könyv is ennek eszköze –, hogy mint más nemzetek, mi is adózzunk méltó megbecsülésüknek.

Pozsgay Gyula az illusztrációk készítésének folyamatába avatta be az esemény résztvevőit.

Fotó: Török Csaba

A könyv szerkezetileg a légi győzelmek szerint csoportosítva, a légierő teljes spektrumából 34 vadászpilóta és más minőségű „ász” felsorolását, pályafutását adja. A szerző beavatott az anyaggyűjtés és a kutatás részleteibe. A II. világháború végére az iratmennyiség 95,8 %-a elpusztult, a hivatalos forrásokban is vannak hiátusok, és érzékeny, bonyolult kérdés, hogy a közigazgatási iratokban mi, hogyan maradt fenn. A még élő hozzátartozók felkutatásával nyert adalékokkal, kiégésztéseivel helyben is bepillantást engedett az életutakba. A 38 közül már csak egy pilóta él,

Chilében, 94 éves. Egy másik, *Nagy József, Juju* (tatabányai) pilóta fia, jelen volt a könyvbemutatóon.

A könyv borítójának és hiteles illusztrációinak titkát *Pozsgay Gyula*, a Pozsgay Műhely Kft. alapítója osztotta meg velünk. Egy 29 kg-os, rajztábla szerű szerkezettel, a számítógépen végtelen mennyiségű vonalrajzból készült rajzokhoz a fantáziaelemek (felhőzet, háttér) mellett felhasználta a pilóták rajzait is. Kevés korabeli fotó miatt, szimulátorokból vett képek alapján készült illusztrációk ezek. A legpontosabbak az üzemanyag-betöltők oktánszámától az antennáig és a felfestésektől a pilótaruháig. Izgalmas munka volt számára a feliratok böngészése – ezek hitelesek. A makettezőknek is csak ezt üzeni: sok esetben talán a gép törzséről van fotó, a többit sajnos hozzá kell képzelni.

A kötetben felhasznált 350 kép között akadnak a budai Sziklakórházból származók, dokumentumfotók, igazolások, néhány színes fotó, ritka kordokumentumok, aláírt adományozólevelek, kódtérképek, fotó *Pánczél Imre* nevét őrző gránittábláról a Don mellől.

A kötet minden tekintetben hiánypótló mű. E helyről is tisztelet a gigászi munkáért, és méltó megnyugvást a hősöknek.

Dr. B. Stenge Csabával dr. Horváth Géza beszélgetett.

Fotó: Török Csaba

Honismereti akadémia és molnárfecskék

ÓVÁRI ZSUZSANNA

Jó ómennek véltem, amikor hajnalban, a metróban velem szemben egy kékfestő ruhás, csizmás csikós utazott, hiszen egy évtizede minden nyáron a Honismereti Akadémia hete örömeim része. Most egészen az országhatár mellé, Makóra vonzott a lehetőség. A tikkasztó forróságban a Korona Szálló dísztermének kristálycsillárjai alatt éltük meg történelmi sorsfordulóinkat 15 fejezetben, neves előadókkal. Az ide akadémia témái: **Történelmi sorsfordulóink. Gellért püspöktől Bálint Sándorig**” Az általam választott szekcióülésen az értéktárak megalakulásáról beszélgettünk.

A Korona Szálló adott helyet a rendezvénynek. A kép forrása: <http://mako.hu/wp-content/uploads/2016/06/honismereti-380x280.jpg>

A város csodaszép, és mivel eddig itt sosem jártam, így jó volt együtt megnézni műemlékeit, és önállóan is felfedezni különlegességeit. A régi épületek patinája mellett Makovecz Imre organikus építészete fotósorozatokra serkentett. Hát még, amikor a Hagymatikumot belülről is láthatam, ami egy igazi fürdőparadicsom!

Fogadás a csillagos ég alatt a balzsamos nyárestében hangulatos.

Másnap a zongorajátékával világjáró Szentpéteri Csilla klasszikusokat latin dallamokra átíró, és vizuális képfolyamokkal szemképráztató kalandját élhettük meg a szabadtéri színpadon. A világhírű újságíró, az innen induló Pulitzer József nevét viselő modern kollégiumban lakhattunk. A Ford T-modellt alkotók egyike, Galamb József is a város szülőtte. A felújított masina, a 20. század autólegendája a múzeum kertjében szemvidítő gyönyörűség volt. Megnézve a skanzenben a hagymatermelő házát, még ajándékot is kaptam: egy csipetnyi hagymamagot, hogy próbáljak szerencsét az iskolakertben. Várt bennünket még népzenei bemutató és séták során megannyi fantasztikus szobor. Ejtőztünk a teraszon, ahonnan messzire belátni az alföldi várost. Bringák százai gördültek. Hamar megtanultuk, miként kell közlekedni mellettük.

A Hagymatikum Gyógy- és Termálfürdő épülete belülről.

A kép forrása: www.hagymatikum.hu

A csütörtöki kirándulás 3 útvonalából a Kiszombor – Szeged – Ópusztaszer – Csongrád szépségeit választottam. A Rotunda festményei és alakjai tekintetében is több a kérdőjel még a régészek előtt, ám mi felhőtlenül élveztük a XII. századi üzenetet a hatosztatú térben.

Kiszombor, Rotunda. A kép forrása:

<https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=14862570>

A szegedi Dómban újdonság, hogy oltáránál a sok mázsás baldachin előbbre került, ami igazi építészeti bravúr. A folyamatot egy filmfelvételen a látogatóközpontban megnéztük. Közös csoportkép készült a Nobel-díjas Szent-Györgyi Alberttel. Körbevettük, amint elegánsan lépked az egyetem lépcsőin lefelé.

Bíró Lajos Szent-Györgyi Albertet megmintázó bronzszobrát 2013-ban állították. A kép forrása:

<http://www.delmagyar.hu/kepek/felavattak-szent-gyorgyi-albert-szobrat/2034595/2874157/>

Az Agora Neumann János informatikatörténeti kiállítása számomra vizuális élmény, mert a számítógépet csak használom, megalkotásának csodája megfejthetetlen talány. De tapasztalhattuk,

hogy a hajdan óriási szerkezetek mára hordozhatóvá szelídültek. Az alsóvárosi templom művészettörténeti remek, és fűszerkertje a kolostorok hangulatát idézi. Napokat lehetne itt tölteni, hogy minden különlegességét felfogjuk. De várt Ópusztaszeren a Feszty-körkép is, a honfoglalás Millenniumi megfogalmazásának 38 méteres köríve. Újra láthattam az osztatlan iskolát, a szatócsboltot. A stációsor között a templomig sétáltunk. Utunk végén, Csongrádon a múzeumfalú kézműves házai szépségesek, nádtetejük vastagon moha. Eljutottunk a szalmafonóhoz, ahol esőcsigát készítettek a fűrgé kezűek. A kertben a nyírfa lombjai között fülesbaglyokat lestünk. A tájház udvarán várt minket az ízletes vacsora és hangulatos népzene. Persze nem fejeződhetett be az este közös tánc nélkül. Körbejártak a párok, a suhogó, bő szoknyák és bőresizmák között mi harmincan lelkesen roptuk.

Hagyomány, hogy fát ültetünk, s hogy koszorúzunk. Így történt, hogy egy apró kiszögellésbe érkezve Csongrádon, farönk hegyiben kis bronzszobor hirdette Palásti Annuska, a mesemondó emlékezetét. Kellemes meglepetésként megkaptuk ajándékkul könyvét, hogy otthon is mesélhessünk belőle. Így eljuthat képzelete messze földre.

Makó egyik építészeti bravúrja a neobarokk Bérpalota, melynek eresze alatt molnárfecskék soka-sága fészkel. Ez Közép-Európa második legnagyobb kolóniája. Minden nap megcsodáltuk röp-tüket, hallgattuk csivogásukat. Mi, a honismeret kutatói hasonlítunk a molnárfecskékhez, mert őseink tanítását elsajátítjuk, és a következő nemzedéknek átadjuk bizakodva, hogy az új nemzedék hasonlóan fog cselekedni.

A makói Bérpalota Orth Ambrus tervei alapján készült bérlakások és üzletek céljára. Építése 1927-ben fejeződött be.

A kép forrása:

http://mako.hu/kepgaleria/#makoi_seta

Küldöttközgyűlés után, vándorgyűlés előtt

KISSNÉ ANDA KLÁRA

2016. május 31-én ismét találkoztak az Magyar Könyvtárosok Egyesülete Tanácsának képviselői. Az Országos Széchényi Könyvtárban *Bazsóné Megyes Klára*, a Tanács elsőként *Gerencsér Judit* főtitkárt kérte beszámolóra az elmúlt időszak eseményeiről. A főtitkár megköszönte a szervezetektől beérkezett 2015. évi beszámolókat, amelyek hozzájárulhattak a Küldöttközgyűlés elé tárt eredmények ismertetéséhez, valamint a 2016. évi szervezeti költségvetés-tervezeteket, amelyek az egységesített MKE költségvetést segítették kialakítani.

Gerencsér Judit. Fotó: Török Csaba

Említést tett a könyvtáros kompetenciákat közép-pontba állító márciusi konferenciáról, melynek fő célkitűzése volt, hogy elősegítse a formális képzések, a felsőoktatási és továbbképzési rendszer, valamint a munkaerő-piaci igények harmonizációjának javítását, és hogy számba vegye, milyen további képességekkel, kompetenciákkal, ismer-

tekkal kell erősödnie az új elvárásokra paradigma-váltással reagáló szakmának.

A neves hazai és külföldi előadókkal megvalósult konferenciára az EMMI is felfigyelt. Az elhangzott előadásokból az MKE konferenciakötet kiadását tervezi.

Montázs a Könyvtáros Kompetenciák Konferenciájáról
A kép forrása: Gerencsér Judit előadói prezentációja

A 23. Budapesti Nemzetközi Könyvfesztiválon való egyesületi részvételről a jelenlévők *Nagy Anikó* (mint az MKE oldali szervező) beszámolójából értesültek. Az MKE április 21-től 23-ig több mint 700 résztvevőt vonzó programokkal volt jelen a fesztiválon. Központi rendezvénye a Supka Géza teremben a Minősített Könyvtár címet és a Könyvtári Minőségi Díjat elnyert könyvtárak vezetőinek előadásaival több mint 120 érdeklődőt vonzott. A Könyvtáros Klubban 16 önálló program zajlott, összesen 53 „fellépővel”. A szervezetek és szekciók előadásai mellett idén a kiadók programjai is vonzóak voltak. Az MKE standon a tavalyi Fitz-díjas könyvek mellett azokat a magyar mesekönyveket is meg lehetett nézni, amelyek a világ legszebb könyvei közé kerültek, de osztozott

a standon a Győri Szalon, aki játékos teszttel és ajándékkal készült. Az ingyenes meghívókra idén sokkal nagyobb igény volt. Az MKE elnökével *Tolnai Gáborné*, a Győri Szalon egyik szerkesztője készített interjút, s érdekes, fényképes beszámolót tett közé az online folyóiratban (www.gyoriszalon.hu/index.php?mact=News,cntnt01,detail,0&cntnt01articleid=6000&cntnt01returnid=66).

Gerencsér Judit a Küldöttközgyűlésről is beszámolt. (Lásd részletesen Dollmayer Bea: Tájékoztató az MKE 2016. évi küldöttközgyűléséről. In. Kemlib. VI. évf., 2016. 5. sz., május. p. 36–37.) A közgyűlés jegyzőkönyve várhatóan felkerül az MKE honlapra.

Hírét kaptuk, hogy *Barátné dr. Hajdu Ágnes* elnök előadást tart a 2016. május 30–június 1. között megrendezett V4 országok könyvtárosainak éves találkozásán Brnóban, (<https://sites.google.com/a/mzk.cz/v4/kontakt/sitesgooglecomamzkczv4kontaktprogram>), és hogy az Elnökség véleményezte a „szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről” szóló törvényjavaslatot, amely május 3-án került benyújtásra.

Tájékoztató hangzott el az MKE adományozási és javaslattevési jogkörébe tartozó díjak és kitüntetések jelölési folyamatáról és a határidőkről. A felhívások az MKE honlapon is megjelentek.

Az egyesületi stratégiához tartozik, hogy a **kommunikációs csatornák** kérdését napirenden tartjuk. Újjáalakult a honlap bizottság. A szervezetek javaslatai alapján öszre tervezett az új honlap indulása. MKE tagoknak intranetes csatornát is terveznek. A Facebook-oldalt *Buzai Csaba* működteti, a **Könyvtárvilág** idén már két (cikkünk megjelenésekor már három!) számmal jelent meg. Elkészült az egyesület új prospektusa, és van már saját roll-up is.

Előrelépés történt az **MKE-dokumentumok** elkészítésében, többek között a szervezetek munkájához nyújt jelentős segítséget a költségtérítési szabályzat és a vándorgyűlési útmutató, de hasznos lehet a 2016. évi munkaterv nyomon követése is.

Még várat magára az ügyrend és a MKE stratégia elkészítése.

Az Elnökség megkeresést kapott az EBLIDA-tól egy kérdőív kitöltésére, amely a könyvtárak formális és informális képzéseiről nyújtanak majd egy felméréshez segítséget. Az angol nyelvű kérdőív fordításán dolgoznak.

Bazsóné Megyes Klára a szervezetek és szekciók beküldött beszámolóiból szemezgetett. 32 szervezetről 28, és a három társult szervezet is beszámolt. A szervezetek 70-75 százalékában tartalmas munka folyik, míg mások nagyobb könyvtárak programjaihoz csatlakoznak. Magas a nyugdíjasok száma, kevés a kiskönyvtárakban dolgozó könyvtáros, kevesen vannak a fiatalok is, de ez a tendencia javul. Több szervezet saját díjat alapított, amelyekről a jelenlévők megosztották tapasztalataikat.

Bazsóné Megyes Klára. A kép forrása:

<http://www.csukalib.hu/kiki.php?ember=10>

Szintén több hozzászólást váltott ki az egyesület **érdekvédelmi munkája**. Hangsúlyozni kell, hogy a személyi érdekképviselet a szakszervezet, míg a szakmai szempontok érvényesítése az MKE feladata. Ha a könyvtárosok között erősödne az egyesületi tagság, a szervezettség, nagyobb súllyal lehetne megjelenni a fenntartók előtt. A tagság szerveződéséhez elengedhetetlen az állandó tájékoztatás az egyesületi munkáról.

A Békés megyei szervezet kezdeményezte a felmérést, a könyvtáros dolgozók és könyvtáros munkakörben alkalmazott közfoglalkoztatottak számát tekintve, illetve felmérik a béreket. Kontrollként a Fejér Megyei Szervezet

csatlakozna. Nem szabad elfeledni, hogy könyvtártípusonként jelentős az eltérés, a közelmúltban az EKE készített hasonló felmérést.

Következő napirendként került terítékre az **MKE 2016. évi költségvetése**, amely soha nem volt még ennyire átlátható és részletes – köszönhetően a közös könyvelési rendszernek. A tervezett bevétel 34.517.927 (ebből a szervezeteké 14.584.927) forint. 11.380.00 forint (a szervezeteknél 150 ezer) pályázatokból származik. Az adó 1%-ából származó bevétel évek óta sajnos a százezer forintot sem haladja meg, ezt növelni kell. Egyéb bevételt képez, ha a vezetői pályázatok elbírálására a központtól kérnek szakértőt.

A kiadási oldalnak a bevételivel egyensúlyban kell lennie. Ezt a szervezetek különbözőképp oldották meg: több kiadás esetén a megtakarítás terhére gazdálkodnak, vagy külön pénzt szednek adott rendezvényekhez. Nagyon különbözőek az egyes szervezetek kiadási jogcímei és az arra tervezett költségek. Még mindig van olyan szervezet, aki saját gazdasági szakembert fizet a központi könyvelés mellett. Sok szervezet fordít oktatásra, képzésre és a vándorgyűlési hozzájárulásokra. A legnagyobb összegek a rendezvényekre és a szakmai kirándulásokra tervezettek. A reprezentációs költséggel óvatosan kell bánni, csupán a bevétel 10 %-a lehet. Megbízási szerződést pedig a közterhek miatt csak a MKE könyvelője készíthet.

A logó képének forrása:
<http://vandorgyules.ekmk.hu/>

A **Vándorgyűlés** előkészületeiről ismét *Gerencsér Judit* tájékoztattott. A nyitó plenáris ülésre előadóként sikerült felkérni *Navracsics Tibort* (Európai Bizottság), a kisplenáris ülésen *Nagy*

Miklós (NIIF) ad elő. Tizenhárom szekció szervez programot. A Csongrád Megyei Szervezet befogadta a Kávéházi Szekciót, témájuk a belső szakmai kommunikáció lesz. A Műszaki Könyvtáros Szekció a Széchenyi emlékévé jegyében szervezi programját. Információt kaptunk a számlázás rendjéről, a regisztráció helyszíneiről és a helyi közlekedésről, valamint az étkezésekről. A jelentkezők létszáma eddig 721 fő. Minden program és információ felkerül a Vándorgyűlés honlapjára (<http://vandorgyules.ekmk.hu/>).

Ludasi Tünde, az MKE Marketing és Kommunikációs Bizottságának tagja nyújtott összefoglalást a szervezetek **médiamegjelenéseiről**. Havi szinten a bizottság a Google oldalán is végez lekérdezést és félévente értékeli az adatokat. A központi egység híreket *Kóródy Judit* összegzi majd.

Külön számolt be a **Fitz-díj Bizottság** munkájáról *Bazsóné Megyes Klára*. Tapasztalat, hogy a szervezetek a jelölési időszakban nem elég aktívak, a szavazást át kell gondolni. A bizottság csak javaslatot tesz, a döntést az Elnökség hozza meg. Több kiadó, szerző már büszkén tartja számon a díjat, a tagság számára sajnos nem tudatosult a jelentősége.

A szervezetek közül ezúttal a **Közkönyvtári Egyesület** mutatkozott be. *Haszonné Kiss Katalin* mutatta be a szekciót, amelynek megalakulása 1989-ben a Könyvtári Módszertani Szervezet átalakulására tett javaslatként indult és 1991-ben alakult meg. Leginkább hazai országos és regionális konferenciáiról hallhattunk. A két-háromszáz fős tagság mára ötvenre apadt. Hamarosan a FSZEK-kel közös szervezésű konferenciáról adnak hírt.

Hantal Zsófia, a Titkárság munkatársa a **szervezeti-tagsági ügyekről** tájékoztattott. A jelenlegi taglétszám 1829 egyéni és 36 testületi tag. Még mindig vannak könyvelési, bizonylatolási hibák, amelyekre figyelmeztetett. A munkáltatók figyelmét fel kell hívni arra, hogy az egyesületi rendezvények továbbképzések is egyben, amelyek nekik nem jelentenek külön költséget. A továbbképzési keret csökkenésével tegyék tehát lehetővé a részvételt azokon.

Gyüszí László, a Komárom-Esztergom Megyei Szervezet képviselőjében arról a kezdeményezéséről számolt be, hogy április 14-ét nyilvánítsák egységesen a könyvtárosok napjává. Ezen a napon az intézmények tartanak zárva, és a könyvtárosok szakmai programokkal ünnepeljenek. Felhívásukat a megye 76 településének polgármesteréhez és 12 szakkönyvtár fenntartójához juttatták el. Általában pozitív válaszokat kaptak, amelyek biztatóak voltak a tekintetben, hogy helyi kitüntetésekre, díjazásokra is alkalmassá válhat ez a nap. A nemleges válaszok is értékesek, arra mutattak rá, hogy a fenntartó elvárja a zárva tartási nap éves szinten való tervezését. A József Attila Megyei és Városi Könyvtár az idén Érsekújvárra, az Anton Bernolák Könyvtárba (testvérkönyvtár) látogatott ezen a napon. Mindenki vitt magával egy-egy ajándék könyvet. A megyében több rendezvény is zajlott. Az erről szóló tudósítás megjelent a *Kemlib*-ben (Kissné Anda Klára: *Kulturális zarándoklat Érsekújvárra*. In. *Kemlib*. VI. évf. 2016. 5. sz., május. p. 24–25.; Feketsné Kisvarga Anita: *Kulturális program a könyvtárosok világnapján*. In. *Kemlib*. VI. évf. 2016. 4. sz., április. p. 6–7.) Többen javasolták, hogy a programról szóló híradás a *Könyvtárvilágban* is jelenjen meg.

MKE KEM új logo. Készítette: Kissné Anda Klára

A Felvidéken jártak az MKE KEMSZ tagjai

**KRISTÓFNÉ SZABÓ SZERAFINA,
KISSNÉ ANDA KLÁRA**

„Este nyolckor születtem, fújt a szél.
Kassát szerettem és a verseket...”
(Márai Sándor: *Ujjgyakorlat*)

Korán keltünk 2016. május 20-án, akik jelentkeztünk a Magyar Könyvtárosok Egyesülete Komárom-Esztergom Megyei Szervezetének kirándulá-

sára. Utunk végső célpontja ugyanis Kassa, Szlovákia második legnagyobb városa volt. Nem voltunk sokan, akik nem jöttek el, sajnálhatják!

Az odafelé út első állomása Betlér volt, egy kis község a kassai járásban. A község északi végén áll az Andrásy-kastélya – egy gyöngyszem –, kár lett volna kihagyni. A 17. század végén várkastélynak épült. Itt lakott az Andrásy-család, miután Krasznahorka várát elhagyta. Valóban a nagy elődök lábnyomában jártunk, hiszen a kastély a háború utáni időkig lakott volt, itt éltek a neves família tagjai. A kastélyt 1880-ban korszerűsítették eklektikus stílusban, teljes régi berendezése megmaradt. Híres vadásztrófea-gyűjteménye és 1793-ban Andrásy Lipót által alapított barokk könyvtára van.

Az Andrásy-kastély könyvtára.
Fotó: Kissné Anda Klára

A kastélyt gyönyörű 57 hektáros angolpark veszi körül tóval, vízeséssel, kúttal, az egykori könyvtár és állatkert épületeivel. A parkot 1792–1795 között tervezték és kezdték el kiépíteni. Ámulva csodáltuk a gyönyörű bútorokat, a trófeákat, a porcelánokat, mindazt a gyönyörűséget, amivel egy arisztokrata család körülvette magát, s tette széppé mindennapjait, tevékenységeit.

Sajnos nem tudtunk sokat itt időzni, tovább kellett haladnunk Kassa felé, ahol tartózkodásunkat – nem hazudtolva meg magunkat – a város legnagyobb nyilvános könyvtárában kezdtük. Kassa 2013-ban Európa kulturális fővárosa volt, 2016-

ban Európa sportvárosa címet nyert. Ennek köszönhető, hogy a könyvtár is megújulhatott, egy tágas, világos, modern előteret és lépcsőházat kapott a régi iskolaépület. Az aulában – ahol az időszaki fotókiállítás témája aktuálisan a sportról és a kassai sportolókról szól, – *Anna Harkabusová*, a szolgáltatások osztályának vezetője fogadott minket *Katarína Tamášová* és *Erika Palágyiová*, a regionális részleg munkatársai (és tolmácsok) kíséretében.

A kassai könyvtárban. Fotó: Adrian Csanak

A könyvtár névadója a 16–17. században élt humanista költő, diplomata, pedagógus, könyvtáros és Kassa polgármestere, Ján Bocatius. A könyvtár alapításának története is a 17. századra nyúlik vissza, amikor a Kassai Egyetem alapításához Benedikt Kisdy egri püspök könyveket adományozott. A vásárlásokból és adományokból gyarapodó felsőoktatási könyvtár 1923-ban vált csak lakossági szolgáltatást nyújtó nyilvános könyvtárrá. 1928-ban a régi városháza épületébe költözött. A háború után újra talpra kellett állnia, az '50-es évek elején könyves autókkal is szolgáltattak. 1967-ben zenei részleget alakítottak ki hanglemez- és kottagyűjteményükből. 1974-től központosított a bibliográfiai tevékenységük. A '80-as években 22 fiókkönyvtárra bővült hálózata és a szolgáltatások köre is kiszélesedett. A 1989-től alkalmaznak számítástechnikát. Nem csoda, ha 1996-ban ismét költöztek. A mai kölcsönző könyvtár kapott helyet az egykori iskolaépületben, míg az igazgatóság, a módszertani és bibliográfiai részleg, a regionális és helyismereti gyűjtemény, valamint a zenei részleg Kassa első palotájának barokk épületében, a Barkóczy-palotában működik.

dik. A könyvtár a közigazgatási változásoknak megfelelően, 2002 óta regionális feladatokat lát el.

Látogatásunk korlátozott ideje csak a kölcsönző könyvtár megtekintésére adott lehetőséget. A – néhol formatervezetten hullámvonalas, de mint megtudtuk, nem praktikus – polcrendszeren sorakozó kevés friss könyv láttatta, hogy állománygyarapításra sajnos itt is nagyon kevés a forrás. Tetszett azonban, hogy a vakok és gyengénlátók ellátását segítő hangskönyv-kínálat folyamatos frissítését a látássérültek szervezetétől letétbe kapott, és pár havonta cserélt CD-állománnyal oldják meg. A körülbelül 240 ezres nagyvárosban már a magyar nemzetiségű lakosság talán a 3 %-ot sem éri el, de a könyvtárban elkülönített polcokon vannak még magyar nyelvű könyvek. Iskolavárosként a középiskolások, főiskolások és egyetemisták kiszolgálását is szem előtt tartva nem hiányoznak a számítógépek, a kézi- és az idegen nyelvű könyvek, valamint a szlovák könyvtárak sajtója, a tanulószoba. Szolgáltatásokban nem tér el a kassai a magyar könyvtáraktól. Az olvasójegek több részlegben történő kölcsönzésre is jogosítanak. A többszintes épület tetején, az előadóteremnek, klubszobának használt helyiségben vendéglátás mellett volt még alkalom a beszélgetésre állományról, olvasókról, mielőtt – versenyt futva az idővel – elindultunk a városnézésre.

Szent Erzsébet-dóm. A kép forrása:

<http://szlovakia.szallas-utazas-ajanlo.com/files/2014/04/8190.jpg>

Kassának elkötelezett, lokálpatrióta idegenvezetőnkkel – és magunkkal is – nehéz volt elfogadtatni, hogy a város „kincseire” sajnos minimális idő maradt. Végül csak a főutcán sétáltunk végig, s kapkodtuk a fejünket a két oldalon sorakozó szebbnél szebb épületek láttán.

Mintha egy történelemkönyvet lapozgatnánk, sorolta a jeles családokat, eseményeket, amelyek mind-mind itt történtek. Természetesen a város legnagyobb műemlékét nem hagyhattuk ki, az Árpád-házi Szent Erzsébet tiszteletére szentelt Szent Erzsébet-dómba be kellett mennünk, hogy ámuldozhassunk az ember teremtő ereje láttán.

Helyén már a 13. században állt egy templom, amely 1378-ban leégett. Ezt követően fogtak hozzá a dóm építéséhez, de csak 1520-ban fejezték be véglegesen a nagyméretű háromhajós csarnoktemplomot. 1556-ban tűz pusztította, később többször is javították, végül 1877 és 1896 között Steindl Imre tervei szerint építették újjá. Északi tornya 1775-ben, befejezetlen déli Mátyás-tornya 1904-ben nyerte el mai formáját. Szárnyas főoltára 1474 és 1477 között készült. Altemplomában temették el II. Rákóczi Ferenc 1906-ban, Rodostóból hazahozott hamvait. Márványkoporsóját nemzeti színű szalagos koszorúk sokasága borítja, a felvidéki (s nem csak a felvidéki) magyarok egyik zarándokhelye ezért (is) Kassa.

A kissé „nagyléptékű” városnézés után többünkben egyhangúlag megfogalmazódott, hogy ide vissza kell jönnünk! Ez a város és kultúrája, történelmi súlya megérdemli (és mi is!), hogy több időt, akár pár napot is szánjunk arra, hogy jobban megismerjük. Olyan érzésünk volt, mintha egy útikönyvet nézegetve egy-egy alkalommal harminc oldalt lapoznánk.

Kíváncsi lettem volna a Márai- emlékekre, szerettem volna látni, honnan indult, de sajnos erre (sem) jutott már idő, buszra kellett szállnunk, hiszen hosszú út állt előttünk, vissza Magyarországra. A késő esti órákban érkeztünk meg kiindulási pontunkra – hogyan is szoktuk az iskolai foglalkozásainkat befejezni? Fáradtan, de élmények sokaságával gazdagodva. Reggeli várakozásom beteljesedett: nagyon szép és tartalmas kirándulás volt – megint! – amit a MKE KEM szervezett. Már hazahoztam a könyvtárból a *Kassai polgárokat*, hogy újból elolvassam, ajánlom nektek is, szeretettel!

A Kassai Állami Színház épülete. Fotós: Maros Mraz

A kép forrása: [https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/0/09/Kosice - State Theatre and Main Street.JPG](https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/0/09/Kosice_-_State_Theatre_and_Main_Street.JPG)

2016. májusi újságmegjelenések

NAGY EDIT

1.
A babák szerelmesei : 10 éves a táti Porcelánba-
ba Klub / Pappné Adolf Erzsébet. - In: Kemlib
[Elektronikus dokumentum] : a Téka Téma on-
line utóda. - 6. évf. 5. sz. (2016. május),
p. 14-15. - ill.
2.
A Nyitott Kapukon is nyitottak voltunk / Nász
János. - In: Kemlib [Elektronikus dokumentum] :
a Téka Téma online utóda. - 6. évf. 5. sz. (2016.
május), p. 4. - ill.
3.
A szakember jött, látott és győzött Kisbéren : új
igazgatója van a Wass Albert Művelődési Köz-
pontnak / Köhalmi Endre ; Palásti Péter. - In:
Komárom-Esztergom megyei 24 óra.
27. évf. 110. sz. (2016. május 11.), p. 4. - ill.
4.
A színpadon a SZÖSZ / Kristófné Szabó Szer-
fina. - In: Kemlib [Elektronikus dokumentum] a
Téka Téma online utóda. - 6. évf. 5. sz. (2016.
május), p. 19-20. - ill.
5.
Alternatív irodalomóra Vörös Istvánnal / Zimo-
nyi Zsanett. - In: Kemlib
[Elektronikus dokumentum] : a Téka Téma on-
line utóda. - 6. évf. 5. sz. (2016. május), p. 29-
30. - ill.
6.
Drámaóra a könyvtárban / Bene Nikolett. - In:
Kemlib [Elektronikus dokumentum] : a Téka
Téma online utóda. - 6. évf. 5. sz. (2016. május),
p. 20. - ill.
7.
E-learningről és nyelvtanulásról Szomoron /
Szilassi Andrea. - In: Kemlib [Elektronikus do-
kumentum] : a Téka Téma online utóda. - 6. évf.
5. sz. (2016. május), p. 22-23. - ill.
8.
Fereteges találkozó a könyvtárban / Dományi
Zsuzsanna. - In: Kemlib [Elektronikus dokumen-
tum] : a Téka Téma online utóda. - 6. évf. 5. sz.
(2016. május), p. 30-31. - ill.
9.
Fereteges találkozó a könyvtárban / Dományi
Zsuzsanna. - In: Könyv, könyvtár, könyvtáros. -
25. évf. 5. sz. (2016. május), p. 23-25. - ill.
10.
Görgei Artúr emlékezetéről Komáromban / Hor-
váth Géza. - In: Kemlib [Elektronikus dokumen-
tum] : a Téka Téma online utóda. - 6. évf. 5. sz.
(2016. május), p. 32-34. - ill.
11.
Gyöngyészter és mézeskalács kiállítás / Erdősné
Csík Katalin. - In: Kemlib [Elektronikus doku-
mentum] : a Téka Téma online utóda. - 6. évf. 5.
sz. (2016. május), p. 17-18. - ill.
12.
Haikukat írtak az iskolások : megyeszerte meg-
kezdődtek a gyermeknapi programok / N. Zs. -
In: Komárom-Esztergom megyei 24 óra. - 27.
évf. 121. sz. (2016. május 25.), p. 1. - ill.
13.
Hangfürdőzés a JAMK-ban / Sári Aliz Imola. -
In: Kemlib [Elektronikus dokumentum] : a Téka
Téma online utóda. - 6. évf. 5. sz. (2016. május),
p. 5-6. - ill.

14.
Hobbiból írt 26 könyvet / Várady Eszter ; Nemes Zsuzsanna. - In: Komárom-Esztergom megyei 24 óra. - 27. évf. 114. sz. (2016. május 17.), p. 1., 6. - ill.
15.
Így írnak ők... : így főznek ők... / Takács Tímea. - In: Könyv, könyvtár, könyvtáros. - 25. évf. 5. sz. (2016. május), p. 26-27. - ill.
16.
Így írnak (s főznek) Ők / Béke Ildikó; Takács Tímea. - In: Kemlib [Elektronikus dokumentum] : a Téka Téma online utóda. - 6. évf. 5. sz. (2016. május), p. 16. - ill.
17.
Iskolások remek tárlata : [hír] / F. K. - In: Komárom-Esztergom megyei 24 óra. - 27. évf. 124. sz. (2016. május 28.), p. 2.
18.
Ismét a Windows 10-ről a NetNagyi Klubban / Szilassi Andrea. - In: Kemlib [Elektronikus dokumentum] : a Téka Téma online utóda. - 6. évf. 5. sz. (2016. május), p. 7-9. - ill.
19.
Itt kedves emberek élnek : Azaum az ókori Római Birodalom határvidékén bennünket is kalandra csábított / Petrik József. - In: Komárom-Esztergom megyei 24 óra. - 27. évf. 124. sz. (2016. május 28.), p. 6. - ill.
20.
Katalógus és szakácskönyv / W. Zs. - In: Komárom-Esztergom megyei 24 óra. - 27. évf. 107. sz. (2016. május 7.), p. 1., 4. - ill.
21.
Képzőművészetről a könyvtárban / Sz. I. - In: Komárom-Esztergom megyei 24 óra. - 27. évf. 113. sz. (2016. május 14.), p. 14.
22.
Könyvtári beszélgetés Ugron Zsolnával / Csombor Erzsébet. - In: Kemlib [Elektronikus dokumentum] : a Téka Téma online utóda. - 6. évf. 5. sz. (2016. május), p. 11-12. - ill.
23.
Könyvtári könyvvásár. - In: Kisalföld : a család magazinja : komáromi kiadás. - 71. évf. 107. sz. (2016. május 7.), p. 8.
24.
Könyvtármozitól kontyokig : nem csak programfüzet, a kínálat is színesre sikeredett / Fenyvesi Károly. - In: Komárom-Esztergom megyei 24 óra. - 27. évf. 116. sz. (2016. május 19.), p. 6. - ill.
25.
Közelebb hozzák számunkra a múltat : egy héten át ismerkedhetnek a fiatalok is a nemzetiségek hagyományaival / V. T. - In: Komárom-Esztergom megyei 24 óra. - 27. évf. 126. sz. (2016. május 31.), p. 1. - ill.
26.
Közösségi megosztás és öko-közösségek / Nász János. - In: Kemlib [Elektronikus dokumentum] : a Téka Téma online utóda. - 6. évf. 5. sz. (2016. május), p. 26-27. - ill.
27.
Köztünk élnek "extra" – dr. Bodri Ferencre és Dévényi Ivánra emlékeztünk / Csombor Erzsébet. - In: Kemlib [Elektronikus dokumentum] : a Téka Téma online utóda. - 6. évf. 5. sz. (2016. május), p. 12-13. - ill.
28.
Kulturális zarándoklat Érsekújvárra / Kissné Anda Klára. - In: Kemlib [Elektronikus dokumentum] : a Téka Téma online utóda. - 6. évf. 5. sz. (2016. május), p. 24-25. - ill.

29.
Kulturális zárándoklat Érsekújvárra / Kissné Anda Klára. - In: Könyv, könyvtár, könyvtáros. - 25. évf. 5. sz. (2016. május), p. 31-35. - ill.
30.
Lábatlan : 70. alkalom, rendhagyó helyszínen / Óvári Zsuzsanna. - In: Kemlib [Elektronikus dokumentum] : a Téka Téma online utóda. - 6. évf. 5. sz. (2016. május), p. 34-35. - ill.
31.
Megnyílt a művház felújított könyvtára Ácson : a fejlesztés összefogással, önkormányzati és pályázati segítséggel valósult meg, 17 millió forintból / Sz. I. - In: Komárom-Esztergom megyei 24 óra. - 27. évf. 106. sz. (2016. május 6.), p. 4. - ill.
32.
Megyei könyvtárosok kulturális zárándoklata / V. T. - In: Komárom-Esztergom megyei 24 óra. - 27. évf. 103. sz. (2016. május 3.), p. 2.
33.
Megyénk könyvtárai a sajtóban : 2016. áprilisi újságmegjelenések / Nagy Edit. - In: Kemlib [Elektronikus dokumentum] : a Téka Téma online utóda. - 6. évf. 5. sz. (2016. május), p. 37-40.
34.
Mese nélkül felnőni : Mikolasek Zsófia előadása Bakonysárkányon / Bene Nikolett. - In: Kemlib [Elektronikus dokumentum] : a Téka Téma online utóda. - 6. évf. 5. sz. (2016. május), p. 21. - ill.
35.
Modern város lesz Tatabánya / Török Zsuzsa. - In: Kisalföld : a család magazinja : komáromi kiadás. - 71. évf. 115. sz. (2016. május 18.), p. 1., 9. - ill.
36.
Nemzetiségek randevúja : három percben : Kissné Anda Klára / Kissné Anda Klára ; V. T. - In: Komárom-Esztergom megyei 24 óra. - 27. évf. 124. sz. (2016. május 28.), p. 2. - ill.
37.
Netnagyi klub a beállításokról : [hír]. - In: Kisalföld : a család magazinja : komáromi kiadás. - 71. évf. 117. sz. (2016. május 20.), p. 8. - ill.
38.
Olvasd velünk! : már a kistelepüléseken is / Mikolasek Zsófia. - In: Kemlib [Elektronikus dokumentum] : a Téka Téma online utóda. - 6. évf. 5. sz. (2016. május), p. 18-19. - ill.
39.
Olvasólámpa: az Arvisura. - In: Kisalföld : a család magazinja : komáromi kiadás. - 71. évf. 107. sz. (2016. május 7.), p. 8.
40.
Öko-hét a gyermekkönyvtárban / Erősné Suller Ildikó. - In: Kemlib [Elektronikus dokumentum] : a Téka Téma online utóda. - 6. évf. 5. sz. (2016. május), p. 28-29. - ill.
41.
Papírszínház gézengúzoknak : [hír] / W. Zs. - In: Komárom-Esztergom megyei 24 óra. - 27. évf. 126. sz. (2016. május 31.), p. 2. - ill.
42.
Programajánló : Tatabánya / W. Zs. - In: Komárom-Esztergom megyei 24 óra. - 27. évf. 115. sz. (2016. május 18.), p. 5. - ill.
43.
Programajánló : Tatabánya / W. Zs. - In: Komárom-Esztergom megyei 24 óra. - 27. évf. 115. sz. (2016. május 18.), p. 5.

44.
Régi és új kötetek a fiókkönyvtárban / P. P. - In: Komárom-Esztergom megyei 24 óra. 27. évf. 120. sz. (2016. május 24.), p. 6.
45.
Réz András a városi könyvtárban / Csombor Erzsébet ; Kovátsné Várady Eszter. - In: Kemlib [Elektronikus dokumentum] : a Téka Téma online utóda. - 6. évf. 5. sz. (2016. május), p. 10-11. - ill.
46.
Tájékoztató az MKE 2016. évi küldöttközgyűléséről / Dollmayer Bea. - In: Kemlib [Elektronikus dokumentum] : a Téka Téma online utóda. - 6. évf. 5. sz. (2016. május), p. 36-37. - ill.
47.
Varró Dániel Várgesztesen / Zs. K. - In: Komárom-Esztergom megyei 24 óra. - 27. évf. 112. sz. (2016. május 13.), p. 2.
48.
Zárt kapuk, nyitott ablakok : egy hónapig Piliscséven látható a most megnyitott kiállítás. - In: Komárom-Esztergom megyei 24 óra. - 27. évf. 111. sz. (2016. május 12.), p. 5. - ill.
-